

Italijani in Rusi baje povsod odbiti.

Cadorova poročila o zmagah ob tirolski meji so izmišljena, pravi Dunaj.

Ruska ofenziva ustavljena.

Nemci napredujejo pred Verdunom. Angleži začeli napadati.

Dunaj, 26. jun. (Čez London.) — Avstro-ogrsko vojno vodstvo je naznanilo danes med drugim sledeče:

"Italijansko bojno torišče: Da si ohranimo polno svobodo ravnanja, smo na nekaterih točkah bojnega odseka med Adizo in Brento skrajšali našo fronto. Ta okret je bil izvršen neopazeno in popolnoma neovirano in brez vsake izgube."

Laška barka pogreznjena.

London, 26. jun. — Lloyds naznanja, da je bila italijanska barka "San Francisco", ki se je nahajala na vožnji iz Buenos Ayresa v Genovo, na višini Barcelone po sovražnem podmorskem čolnu pogreznjena. Posadka kakih 2.000 ton velike ladje se je rešila.

Kaj poroča Cadorna.

Rim, 26. jun. — Splošno umikanje Avstrijcev v Trentinskem okrožju na odseku dolgem kakih dvajset milj poroča uradno naznanilo, katero je danes objavil italijanski vojni urad. Naznanilo pravi, da Italijani krepko pritiskajo v zasledovanju.

Lahi poročajo uspehe.

Rim, 27. jun. — Po svojih zadnjih uspehih na trentinski fronti so Italijani pognali Avstrijce še dalje nazaj, kakor je naznanil vojni urad danes. Italijani so osvojili Posino in Arsiero. Vojni urad je naznanil tudi osvoboditev gor Filara, Taverle, Spitz, Kesslerle in Cima della Saette ter slemen Calderia in Campanella.

Laške zmage izmišljene.

London, 28. jun. — Danes semkaj dospelo dnevno poročilo dunajskega vojnega vodstva pravi: "Italijansko bojno torišče: Pri odbitju sovražnih napadov med Adizo in Brento ter na fronti pri Pasubiu so naše čete ujele 540 Lahov. Poročila o italijanskih uspehih so izmišljotina."

Ruska fronta.

Dunaj, 26. jun. (Čez London.) —

Avstro-ogrsko vojno vodstvo je danes naznanilo med drugim sledeče:

"Na višinah severno od Kutov (Bukovina) so bili ruski napadi odbiti s težkimi izgubami za sovražnika. Na ostalih točkah te fronte v Galiciji je položaj mirnejši."

"V Volhiniji je bojevanje omejeno večinoma na topniške boje. Zapadno od Sokula so nemške čete naskočile sovražne postojanke v dolgotrajnih kakih tristo metrov in odbile vse protinapade. Dalje severno je položaj neizpremenjen."

Nemško vojno poročilo.

Berlin, 26. jun. — Vojni urad je danes objavil sledeče naznanilo:

"Razum živahnih topniških podjetij na nekaterih točkah in bojev po malih oddelkih se ni pripetilo nič važnega na severnem delu vzhodne fronte."

"Armada generala von Linsingena: Zapadno od Sokula, blizu Zaturze, se nadaljujejo trdovratni spopadi uspešno za nas."

"Število ruskih ujetnikov izza dne 16. junija je 61 častnikov in 11.097 vojakov, a vojni plen znaša 2 topa in 54 strojnih pušk."

Rusko vojno naznanilo.

Petrograd, 26. jun. — Ruski vojni urad je danes objavil sledeče uradno naznanilo:

"Silno topniško streljanje je bilo v mnogih odsekih okrog Jakobstadta in Dvinsk."

"V okraju vzhodno od Horodyšohov, severno od Baranovičev je sovražnik po silnem obstreljevanju naših zakopov blizu Skrobovoye farme v nedeljo zvečer podjel ofenzivo, a je bil odbit. Ravno tisti čas je sovražnik ob cesti v Slutsk poskušal, da se približa našim zakopom ob reki Šari, a je bil odbit po našem streljanju."

"V okraju severovzhodno od Vygonovskega jezera so včeraj popoldne Nemci napadli farmo, ležečo pet vrst jugozapadno od Lipska. Bili so odbiti. Sovražnik je obnovil svoj napad popoldne na zelo raztegnjeni fronti pod kritjem težkega in lahkega topništva."

"Včeraj v jutro sta naša zrakoplova podporočnika Kvasov in Vladimirov storila junaško smrt."

Poroča nemška odbitja.

"Ob Styru od Kolkov do Sokula obstreljujejo Nemci naše zakope s težkimi topovi in so napadali krajevno, a so bili povsod uspešno odbiti."

"Ponovni napadi v množstveni sestavi

vi blizu Linevke ob Stohodu so bili odbiti po našem streljanju.

"V smeri Lutska in dalje južno je položaj neizpremenjen."

"Ob strugah Dnjestra, južno od Buczacza, so naši donski kozaki prejahali reko, premagali sovražne prednje straže, osvojili vsi Sjekernjine in Petrove ter ujele pet častnikov in 350 vojakov."

Uradno iz Berlina.

Berlin, 27. jun. — Dnevno poročilo velikega glavnega stana o razvojih na vzhodni fronti se glasi:

"Armada feldmarsala von Hindenburga: Nemški oddelki so prodri v ruske postojanke pri Kekavi, ujele 26 vojakov ter uplenili eno strojno puško in 9 minskih metalnic. Drug oddelek je zasedel rusko postojanko severno od Miadzioła. En častnik in 188 vojakov je bilo ujetih, a uplenjenih 6 strojnih pušk in 4 minske metalnice. Sovražne patrole so bile preopdene. Številne bombe so bile spuščene na železniška postopja v Dvinsku."

"Armada gen. von Linsingena: Jugozapadno od Sokula so bile ruske postojanke vzete z naskokom in kljub najhujšim protinapadom obdržane. Več sto vojakov je bilo ujetih."

Uradno iz Petrograda.

Petrograd, čez London, 28. jun., 1:51 zj. — Sledeče uradno naznanilo je bilo objavljeno danes:

"Na fronti pred Rigo in blizu predmestja pri Ikskulu so bili topniški dvoboji. Poskusi sovražne pehote, začeti ofenzivo v nekaterih odsekih, so bili lahko odbiti."

"Sovražnik je začel silno streljati na nekatere naše postojanke pri Dvinsku in je poskušal pričeti ofenzivo severno od Sventenskoga jezera, ali brez uspeha. V enem teh odsekov so se odlikovali poveljujoči častniki, zlasti poročnik Norikin in rezervni častnik Kononenko; prvi je dobil petnajst ran."

Nemci bombardirali Dvinsk.

"Sovražni zrakoplovi so spuščali bombe na razne kraje, vstevši mesto Dvinsk."

"Snoči je sovražnik severno od Niadzioskega jezera bombardiral naše zakope med jezeroma Dolja in Volčino s težkimi in lahkiimi topovi, kakor je začel ofenzivo, ki je bila odbita z našim topniškim streljanjem. Druga nemška ofenziva se je tudi izjalovila in sovražnik je bil vržen nazaj v njegove zakope."

General Brusilov je do danes ujel 4.013 avstrijskih in nemških častnikov v ruski ofenzivi, kakor je bilo uradno naznanjeno nočjo.

Avstrijci zaustavili Ruse.

London, 28. jun. — Uspehe za Avstrijce proti Rusom blizu mesta Kutv v Bukovini in za Nemce proti Rusom v Volhiniji poroča avstrijsko uradno naznanilo, prejeto tukaj nočjo. Naznanilo pravi:

"Obbili smo nadaljnje ruske napade blizu Kutov."

"Nemci so naskočili linij oAka-Winiewka in druge postojanke zapadno od Sokula (Volhinija)."

Nemci zopet vzeli vas.

Berlin, 28. jun. — Velika bitka v Volhiniji, kjer je ojačena nemška armada zaustavila rusko prodiranje, je prinesla nadaljnjih porazov Rusom. Naznanilo pravi:

"Vas Winiewka, zapadno od Sokula, in ruske postojanke južno odondod so bile vzete z naskokom. Sicer se ni pripetilo nič važnega na vzhodni fronti."

Zapadna fronta.

Berlin, 27. jun. — Današnje dnevno poročilo velikega glavnega stana o razvojih na zapadni fronti kaže, da je na francoski-belgijski (britanski) fronti velika delavnost. Sovražnik se poslužuje plinovih bomb v velikem številu. Topniško streljanje je doseglo zlasti v okraju reke Somme visoko stopnjo silnosti.

V odseku pred Verdunom, na obeh straneh Thiamonta so Francozi brez uspešno napadali nemške postojanke.

Francosko vojno poročilo.

Pariz, 27. jun. — V nočjo objavljenem dnevnem vojnem naznanilu je rečeno:

"Blizu kraja Bolante (v Argonih) smo zasedli južni rob žrela, nastalega po razstrelbi nemške mine."

"Na obeh straneh reke Meuse je bilo bombardiranje tekot dneva manj silno. Živahnost delavnosti je razvijalo topništvo v odseku Woerve."

"Popoldne so podjeli Nemci na desni od reke Meuse napad na tisti del kraja Fleury, ki ga še obdržujemo. Napad je bil popolnoma odbit."

Anglež obstreljuje nemške linije.

London, 28. jun. — Angleško topništvo nadalje pretresa nemške linije z bombardiranjem brezprimerne silnosti, kakor naznanjajo poročila, dospela v London.

Bombardiranje je zlasti silno v o-

kraju Vimy in ob reki Somme. Obenem se vrše krajevni napadi na nemške linije čez fronto sedemdesetih milj.

Vojni veščaki molče, ali občinstvo pričakuje, da bo bombardiranje sledilo dolgo pričakovana ofenziva po novi britanski armadi.

Nota poslana Avstriji.

Washington, D. C., 28. jun. — Ameriški drugi odgovor Avstriji glede napada po avstrijskem podmorskem čolnu na ameriški parnik "Petrolite", objavljen danes po državnem departmentu, opisuje dejanje kot "dobro premišljeno sramočenje zastave Združenih Držav in vtikanje v pravice ameriških državljanov" ter zahteva takojšnjo opravičilo, kaznitev poveljnika pomorskega čolna in plačanje odškodnine.

Pred tednom dni poslana nota pojasnjuje v krepkih besedah, da smatra vlada Združenih Držav dejstva v slučaju za popolnoma različna od tistih, katera je navedel poveljnik avstrijskega podmorskega čolna, in da pričakuje takojšnje poravnave.

Roosevelt za Hughesa.

Chicago, Ill., 26. jun. — Theodore Roosevelt je danes izpolnil politična prorokovanja in naznanil, da bo podpiral Charles E. Hughesa, republikanskega kandidata za predsednika.

V pismu na narodni odbor progresivne stranke je g. Roosevelt pojasnil, zakaj odklanja kandidaturu progresivne stranke za predsednika, in je naprosil managerje tretje stranke, naj se mu pridružijo v podpiranju g. Hughesa. To je potrebno, je rekel, da se doseže poraz predsednika Wilsona.

T. R. ponuja 12.000 vojakov.

New York, 27. jun. — Polkovnik Roosevelt bo naprosil predsednika Wilsona v slučaju napovedi vojne z Mehiko za dovoljenje, da postavi v boj divizijo vojakov popolnoma opremljenih za takojšnjo službo, kakor poročajo danes iz prav zanesljivega vira.

Za Hughesa.

Sacramento, Cal., 27. jun. — Guverner Hiram Johnson, eden voditeljev progresivne stranke, je danes naznanil, da bo deloval za Hughesa, republikanskega predsedniškega kandidata. Izjavil je: "Na stran Hughesove stopam, ker ga smatram za kandidata brez prigovora."

Ponesrečen zrakoplovec.

Oshkosh, Wis., 26. jun. — Charles Niles, ki je hotel tukaj včeraj pokazati svojo spretnost kot letalec z "vojnim aeroplanom", je pri svojem prvem vzletu tresčil na tla. Težko ranjen je bil prepeljan v bolnišnico, kjer je davi umrl.

Bil je star 26 let in je pripeljal v petek gđcno. Smile Goddard s Filipinov v Chicago kot soprogo.

Enajst ubežnikov.

Chicago, Ill., 27. jun. — Enajst mož sedmega illinoiskega pešpolka je pokazalo svoj patriotizem s tem, da so rajši obrnili zastavi hrbet. Da zaslediti te pogumne branitelje domovine, je bil poročnik J. B. Dodd z 20 možmi omenjenega polka poslan iz Springfielda v Chicago, in posrečilo se mu je snoči, sedem teh junakov prijeti.

Pravda proti Casementu.

London, 27. jun. — Velezdaje obtoženi boritelj za irsko svobodo sir Roger Casement je prišel danes mirnodušen k razpravi. Ta se je začela brez nadaljnjih formalnosti. Za večrajšjo razpravo pozvane priče so bile navzoče tudi danes. Izpovedale so o prijetju obtoženca, ko se je ta v spremstvu irskega vojaka Daniela Bailly in kapitana Roberta Monteith izkrcal na irski brežini.

John McCarthy, farmar, je poročal, kako je najprvo zapazil nemški podmorski čoln, ki je pripeljal Casementa.

Brza žetev.

Budimpešta, 27. jun. — Negotovo vreme zadnjih treh tednov je napolilo avstro-ogrsko vlado, spraviti letino pod streho z vsemi razpoložnimi sredstvi, ozir. človeškimi delavnimi močmi. Zvožiti jo hočejo s polja kar najhitreje.

Oblastvo vespovsod so bila pooblašena, pritegniti za omenjeno vseho vsakega sposobnega delati, bodisi moški, ženska ali otrok.

Vlada je oskrbela žetevne stroje, kjerkoli jih nedostaja. Veščaki obejajo "rekordno žetev".

Pogreb Juaniškaja.

Peking, 26. jun. — Pogreb Juaniškaja, umrlega predsednika kitajske ljudovlade, je bil danes iz palače. Paul Reinsch iz Milwaukee, ameriški poslanik, in drugi zastopniki diplomatske zbornice so se udeležili pogrebne slovesnosti.

Carranza izroči ameriške ujetnike.

Ujeti vojaki 10. konjiškega polka med potom iz Chihuahua City v Juarez.

Vojne z Mehiko menda ne bo.

Mehiška dejanska vlada izpolnila glavne Uncle Samove zahteve.

Washington, D. C., 26. jun. — Če je bilo to sploh še mogoče, potem je izza odposlatve ameriškega ultimatum na mehiško dejansko vlado splošna napetost v vladnih krogih še parala. Na merodajnem mestu odkrito izražajo pričakovanje, da utegne biti Carranzov odgovor ogibljiv ali naravnost sovražni ter posledica izbruh sovražljivosti. Zato so tudi danes obračali vso svojo pozornost na to, da kar najhitreje pripravijo vse potrebno za pričetek "ekspedicije v Mehiko".

Iz najboljšega vira poročajo, da predsednik vendarle noče stopiti pred kongres s poslanico, ampak bi raje videl, da kongres iz lastne iniciative vzame stvar v roko in ga pooblasti, z oboroženo močjo končati nemire ob meji. Kongres bi moral v tem slučaju g. Wilsona pooblastiti, poslati v boj armado od 250.000 do 500.000 radovoljnikov, in se potem odgoditi v soglasju z željami predsednikovimi.

Videti je torej, da namerava zavezna vlada, če slučaj tako nanese, voditi mehiško kampanjo brez vsake vojne napovedi, izpodriniti Carranza ter zopet uvesti mir in red, kakor se je zgodilo na Kubi. In to se ima zgoditi, če mogoče, ne da bi se kongres vtikal v stvar, ker si predsednik želi občuvati "svobodo ravnanja", kakor jo je občeval dotedaj v svoji mehiški politiki.

Ameriški konzulat razdejan.

Eagle Pass, Tex., 26. jun. — Ameriški begunci, ki so dospeli semkaj pozno nočjo, poročajo, da je ameriški konzulat v Torreónu dne 18. junija razdejala drhal, ki je štela mnogo nad 3.000 oseb, pod vodstvom mestnega župana in vojaške godbe. Priložnost k protiameriški demonstraciji je dala bikoborba, kateri je prisostvovalo skoro vse prebivalstvo, kakor običajno. Kakor pravijo, so Carranzovi vojaki vse gledalce "prisilili", da so se udeležili demonstracije.

Smrt Gringom!

Med to demonstracijo je prišlo do več divjih izredov. Z znanim bojnim klicem "Smrt vsem Gringom!" se je valila drhal po glavnih mestnih cestah, dokler se ni ustavila pred ameriškim konzulatom. Po hujskajočih govorih so bila zaprta vrata razbita, nakar so izgrezniki pometali pohištvo na cesto in je zažgali ter konečno razdejali celo poslopje.

Na glavnem trgu.

Po tem junaškem činu je drhal drla na glavni trg, ki je pod milim nebom zborovala. Župan je stopil na brž napravljene govorniški oder in pozival Mehicane, naj vse državljanse Združenih Držav poženejo iz dežele. Enako so drugi političarji protipohivali sovražstvo prebivalstva proti Uncle Samu.

El Paso veliko taborišče.

El Paso, Tex., 26. jun. — V El Paso so danes pripravljali vse potrebno za sprejem miliških čet.

Vojška oblastva so mnenja, da pred koncem tedna dospo semkaj okrog 20.000 vojakov in bo mesto El Paso s kakih 5.000 mož broječo posadko vred izpremenjeno v največje taborišče Združenih Držav. Kot prve se pričakujejo milice držav Massachusetts, New Jersey in Connecticut.

Illinois.

San Antonio, Tex., 26. jun. — Tri pehotne brigade, vsaka sestavljena iz treh polkov držav Illinois in Wisconsin, so dobile povelje, odriniti do meje še nočjo.

Springfield, Ill., 26. jun. — Noben del illinoiske državne milice ne more odriniti do meje pred jutrišnjim večerom, ker nedostaja potrebne opreme.

Carranzova protizahteva.

Washington, D. C., 27. jun. — Carranza je na predsednika Wilsona ultimatum odgovoril s protizahtevom, in vprašanje vojne ali miru med Združenimi Državami in Mehiko se utegne odločiti v bližnjih štiriindvajsetih urah. Na predsednikovo zahtevo za izročitev triindvajsetih ameriških ujetnikov je Carranza podal zahtevo za izpust tridesetih Mehicanov, ki so jih ameri-

ška oblastva prišla ob meji v zadnjih dveh tednih.

Carranza tudi zahteva, da predsednik Wilson preklic prepoved izvoza ameriškega blaga, zlasti živil, v Mehiko.

Ti zahtevi je danes predložil državnemu tajniku Lansingu senor Arredondo, mehiški poslanik v Združenih Državah.

Odgovor na ultimatum.

Arredondo je dobil poročilo danes, da mu je bil ta odgovor odposlan iz Mexico City, in pričakoval ga je do pozne noči. Rekel je, da bo izročil odgovor takoj tajniku Lansingu.

Strelivo.

Philadelphia, Pa., 27. jun. — Mala armada delavcev se žuri, da izvrši brž ko je mogoče naročilo za dobavo 20.000.000 nabojev streliva za ročno strelno orožje.

Strelivo se bo sproti odpošljalo v zavezno orožnico v mestu San Antonio, Tex. Trajalo bo dva tedna, da bo naročilo izvršeno.

Nevarnost vojne odvrnjena.

Washington, D. C., 28. jun. — Prav vsa nevarnost takojšnje vojne z Mehiko je bila odvrnjena po odloku generala Carranze, da se izroči ameriški ujetniki v Chihuahui, kakor zahteva predsednik Wilson.

Vojna še utegne priti, a če pride, bo posledica nadaljnjih spopadov med ameriški in mehiškimi četami ali nadaljnega kljubovanja od strani Carranze proti temu, da bi Združenih Držav armada naredila v severni Mehiki mir.

Kongres ne bo prizvan.

Ker je Carranza izpolnil glavno zahtevo, je predsednik Wilson sklenil nočjo, da ni nujne potrebe, da bi šel pred kongres po dodatno pooblastilo za izvedbo svoje politike.

G. Wilson se poda jutri popoldne v Philadelphia, kjer bo imel neki nagovor, in se vrne v glavno mesto zvečer. V petek zvečer pa bo govoril v New York City.

Nerešeno ostane sedaj samo še vprašanje, kako misli Carranza postopati v slučaju Pershingove "kaznovalne" ekspedicije. Pa tudi to vprašanje se poravnava prejkone mirnim potom.

BREZ SKRBI

pošljite denar skozi naše posredovanje v staro domovino, ker kljub vojnim zaprekam, se naše pošiljave izplačajo vedno točno.

Kljub temu, da ne dobite pisma od svojeve iz stare domovine, ker je bilo morda isto na onem parniku, ki je prišel v roke Angležem ali Francozom, se ni treba bati, da denar ni na varnem.

Bodite brez skrbi! Dokler vidite naš oglas v listu, ni nobene nevarnosti. Če bi bila kakšna nevarnost, bi mi to v listu objavili.

Mi garantiramo vsako pošiljatev, da bo sigurno sprejeta, ali pa vrnemo denar, kadar se nam dokaže, ali če se sami prepričamo, da denar ni bil izplačan, radi enega ali drugega vzroka.

Ako slučajno ne dobi pošiljatelj nobenega obvestila o denarju, in tako ne ve, če je bil prejet ali ne, mu mi na zahtevo izposlujemo izvirno potrdilo, opremljeno s poštnim pečatom, katero je prejemnik lastnorodno podpisal, ko mu je c. k. pošta izplačala denar v starim domovini.

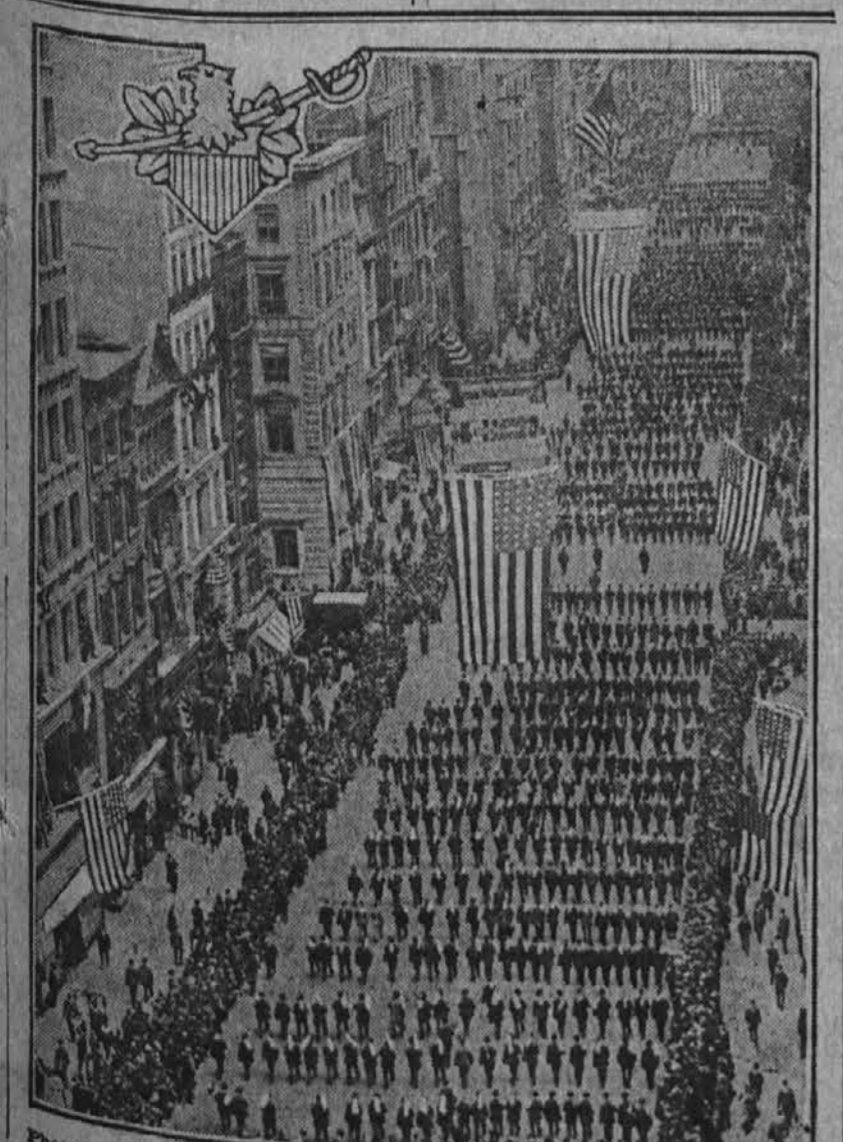
Mi imamo v tem oziru najboljšo zvezo in najstrožji sistem, ker naš namen je zadovoljiti vsakogar, ki se poslužuje našega posredovanja.

Danes pošljemo v staro domovino:

Za \$.75...K 5	Za \$ 17.50...K 125
" 1.50... 10	" 20.95... 150
" 2.30... 15	" 24.45... 175
" 3.00... 20	" 27.95... 200
" 3.70... 25	" 35.00... 250
" 4.40... 30	" 41.90... 300
" 5.10... 35	" 48.75... 350
" 5.80... 40	" 55.75... 400
" 6.50... 45	" 62.75... 450
" 7.20... 50	" 69.50... 500
" 8.55... 60	" 83.50... 600
" 9.25... 70	" 97.50... 700
" 11.35... 80	" 110.75... 800
" 12.75... 90	" 138.50... 1000
" 13.98... 100	" 699.00... 5000

Denar nam pošljite po bančnem "Draftu", ki ga dobite v vsaki banki skoro popolnoma zastonj, poštnem ali ekspres Money Order-om, ali pa v priporočnem pismu kar gotov papirnat denar.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006-N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Paradiranje za "preparedness" ali vojaško pripravljenost.

Parade in demonstracije za "preparedness" ali vojaško pripravljenost v obrambo dežele se vrše letos v raznih mestih Združenih Držav. Parade v New Yorku, ki se je vršila dne 13. maja, se je udeležilo skupaj 125,683 oseb. V Chicagu je bila parada dne 3. junija in sicer še večja, nego v New Yorku; kajti chicagske parade se je udeležilo skupaj 130,214 oseb. In slične demonstracije so ali bodo priredili v drugih mestih. Tudi v Jolietu, Ill., se bo vršila preparedness-parada, in sicer prihodnji tork, na slavni dan Četrtega julija.

IZ SLOVENSkih NASELBin.

Joliet, Ill., 28. jun. — Imena dečkov in deklic naše župnijske šole sv. Joze...

Dečki — Matthew Gasperič, Martin Kambič, Rudolph Prus, Joseph Puncar, Joseph Skufca, William Stukel, Francis Blut, Thomas Bučar, Edward Klepec, Anthony Kostelec, Joseph Klobučar, Joseph Lopartz, Francis Mandel, John Petric, Francis Ramuta, Aloysius Rogina, Francis Spelič, Joseph Stark, Joseph Stublar, John Videtič, Martin Zugel, Joseph Agnič, Michael Papež, Aloysius Sulde, John Muhič, Anthony Starašinič; skupaj 26.

— Poroka. V ponedeljek, dne 26. junija, sta bila poročena v naši cerkvi g. Anton Poppek in gdnca. Mary Nemanich. Tovarš je bil g. Jos. Nemanich, bratranec nevestin, in tovaršica je bila gdn. Katherine Nemanich, sestra nevestina. Bilo srečno!

— Sv. birna v Lockportu. Včera (torek) je bil nadškof Mundelein iz Chicaga svečano sprejet v bližnjem Lockportu, kjer je v nemški katoliški cerkvi sv. Jozefa 115 otrokom podelil zakrament sv. birne.

— Društvo sv. Treh Kraljev št. 98 K. S. K. J. bo imelo svoj piknik prihodnjo nedeljo v Strykerjevi hosti v Rockdale, Ill., ob priliki praznovanja desetletnice svojega obstanka.

— Hrvaško društvo sv. Ivan Krstitelj bo imelo v torek 4. julija svoj letni piknik v Theiler parku.

— K dnevu 4. julija. Prihodnji torek bomo obhajali največji narodni praznik ameriški, The glorious fourth, v spomin na tisti znameniti dan, ko se je rodila Združenih Držav neodvisnost.

— Valley, Wash., 22. jun. — Amerikanski Slovenc, Joliet, Ill.: — Kdor trka, se mu odpre. Tako ponizno tudi jaz potrkam na uredniška vrata ter prosim g. ured. Am. Slovenca, da objavi nekoličko iz Valley, Wash.

— Velikanska bo, pravijo, takozvana preparedness-parada v Jolietu prihodnji torek. Udeležijo se parade številna društva raznih narodnosti, kakor čujemo.

— Pogreb utopljenca. Kakor smo poročali, je Matt Lisac, rodom Hrvat od Ravne gore, stanujoč do nedavna pod h. št. 1117 North Bluff street, dne 10. t. m. skočil v reko Desplaines in utonil. Njegovo truplo so našli dne 14. t. m. pri Channahonu, kakih pet milj južno od Joliet; neki delavec, zaposlen na Briscoejevi farmi pri Channahonu, je zagledal truplo, plavajoče nazdol po reki, in spravil isto na suho, nakar je obvestil oblastva. Truplo je spoznala žena utopljenčeva, nakar je bilo prepeljano v Joliet. Tu se je vršil pogreb v petek. Nesrečnik je zapustil poleg svoje zete petero otrok. Žalostne družinske razmere so ga gnale v smrt. N. p. v. m!

— Dve stotinjki radovoljnikov za pretečo vojno proti Mehiki je deloma že organiziral Col. Fred Bennitt v Jolietu. Vežbanje se je že pričelo.

— Usmrčenje odloženo. Guverner Dunne je včeraj odložil izvršitev razsodbe v slučaju "Chicken Joe" Campbell do dne 13. oktobra t. l. Serif Scholl je takoj ustavil priprave za usmrčenje, ki se je imelo izvršiti v petek jutraj. Kakor našim čitateljem znano, je bil "Chicken Joe" spoznan krivim umora gospe Allen, soproge prejšnjega ravnatelja državne kaznilnice v Jolietu, in obsojen k smrti. Sedaj pojde slučaj še pred najvišje sodišče državno.

— Usmrčenje odloženo. Guverner Dunne je včeraj odložil izvršitev razsodbe v slučaju "Chicken Joe" Campbell do dne 13. oktobra t. l. Serif Scholl je takoj ustavil priprave za usmrčenje, ki se je imelo izvršiti v petek jutraj. Kakor našim čitateljem znano, je bil "Chicken Joe" spoznan krivim umora gospe Allen, soproge prejšnjega ravnatelja državne kaznilnice v Jolietu, in obsojen k smrti. Sedaj pojde slučaj še pred najvišje sodišče državno.

— Usmrčenje odloženo. Guverner Dunne je včeraj odložil izvršitev razsodbe v slučaju "Chicken Joe" Campbell do dne 13. oktobra t. l. Serif Scholl je takoj ustavil priprave za usmrčenje, ki se je imelo izvršiti v petek jutraj. Kakor našim čitateljem znano, je bil "Chicken Joe" spoznan krivim umora gospe Allen, soproge prejšnjega ravnatelja državne kaznilnice v Jolietu, in obsojen k smrti. Sedaj pojde slučaj še pred najvišje sodišče državno.

— Usmrčenje odloženo. Guverner Dunne je včeraj odložil izvršitev razsodbe v slučaju "Chicken Joe" Campbell do dne 13. oktobra t. l. Serif Scholl je takoj ustavil priprave za usmrčenje, ki se je imelo izvršiti v petek jutraj. Kakor našim čitateljem znano, je bil "Chicken Joe" spoznan krivim umora gospe Allen, soproge prejšnjega ravnatelja državne kaznilnice v Jolietu, in obsojen k smrti. Sedaj pojde slučaj še pred najvišje sodišče državno.

— Usmrčenje odloženo. Guverner Dunne je včeraj odložil izvršitev razsodbe v slučaju "Chicken Joe" Campbell do dne 13. oktobra t. l. Serif Scholl je takoj ustavil priprave za usmrčenje, ki se je imelo izvršiti v petek jutraj. Kakor našim čitateljem znano, je bil "Chicken Joe" spoznan krivim umora gospe Allen, soproge prejšnjega ravnatelja državne kaznilnice v Jolietu, in obsojen k smrti. Sedaj pojde slučaj še pred najvišje sodišče državno.

— Usmrčenje odloženo. Guverner Dunne je včeraj odložil izvršitev razsodbe v slučaju "Chicken Joe" Campbell do dne 13. oktobra t. l. Serif Scholl je takoj ustavil priprave za usmrčenje, ki se je imelo izvršiti v petek jutraj. Kakor našim čitateljem znano, je bil "Chicken Joe" spoznan krivim umora gospe Allen, soproge prejšnjega ravnatelja državne kaznilnice v Jolietu, in obsojen k smrti. Sedaj pojde slučaj še pred najvišje sodišče državno.

— Usmrčenje odloženo. Guverner Dunne je včeraj odložil izvršitev razsodbe v slučaju "Chicken Joe" Campbell do dne 13. oktobra t. l. Serif Scholl je takoj ustavil priprave za usmrčenje, ki se je imelo izvršiti v petek jutraj. Kakor našim čitateljem znano, je bil "Chicken Joe" spoznan krivim umora gospe Allen, soproge prejšnjega ravnatelja državne kaznilnice v Jolietu, in obsojen k smrti. Sedaj pojde slučaj še pred najvišje sodišče državno.

— Usmrčenje odloženo. Guverner Dunne je včeraj odložil izvršitev razsodbe v slučaju "Chicken Joe" Campbell do dne 13. oktobra t. l. Serif Scholl je takoj ustavil priprave za usmrčenje, ki se je imelo izvršiti v petek jutraj. Kakor našim čitateljem znano, je bil "Chicken Joe" spoznan krivim umora gospe Allen, soproge prejšnjega ravnatelja državne kaznilnice v Jolietu, in obsojen k smrti. Sedaj pojde slučaj še pred najvišje sodišče državno.

— Usmrčenje odloženo. Guverner Dunne je včeraj odložil izvršitev razsodbe v slučaju "Chicken Joe" Campbell do dne 13. oktobra t. l. Serif Scholl je takoj ustavil priprave za usmrčenje, ki se je imelo izvršiti v petek jutraj. Kakor našim čitateljem znano, je bil "Chicken Joe" spoznan krivim umora gospe Allen, soproge prejšnjega ravnatelja državne kaznilnice v Jolietu, in obsojen k smrti. Sedaj pojde slučaj še pred najvišje sodišče državno.

singen iz Chicaga, tržec z zemljišči, ki je bil poslan v državno kaznilnico v novembru 1908 za dobo od enega do štirinajstih let, ko je priznal nepredbe znašajoče do \$1,600,000, je bil te dni pomiloščen in bo izpuščen iz kaznilnice dne 25. julija.

Calumet, Mich., 23. jun. — Slavnost ob 50letnici C. & H. družbe se bode obhajala z vso popolnostjo, katera bo primerna, da bode zadostovalo številu moštva, na obširnem zemljišču, katero meri trikrat toliko kot mesto Red Jacket. Ze gradijo celice, podobne salonskim in drugim prodajalnam ob piknikih. Krog in krog imenovane prostora bode žični plot in iz zanesljivega vira sklepa pisatelj, da bodejo uslužbenci C. & H. Co. prejeli za nakupovanje tamošnjih raznovrstnosti tako imenovane tikete. Ni pa pisatelj na jasnem, bode li vstop prost drugemu meščanstvu, katero ni v službi C. & H. Co., in če se bode kaj prodajalo za drobiž. Vsaka tukajšnjih pivarn dobiča je naročila za 12 sodov piva, katero bode tako kakor druge reči razstavljeno "po plesalnem redu". To bode 4 vrste samega piva, če ne več? Skoraj bi človek želel, da bi bilo 15. julija lepo vreme, dasi pisatelj čisto nič ne ljubi hrupa. Ena stvar je, katera me že zanima in to je tako imenovana narodna manira ali izobraženost. Kolikor bode v moji moči, opazoval bom omenjeno gibanje, ter Vam bom, g. ur. A. S., vse natančno poročal. Nekateri dobili bodejo neke kolajne, tisti, kar je starejših; o tem govoriti mi je premalenkostno, ker v takih slučajih nimam pomena. Vkljub temu pa bode veselica izvrstna, kakor pravijo. Vse natančnosti vam pošljem po veselici.

Kakor je vaš dopisnik poročal, da bode tu birna 16. julija, je ista predstavljena na nedoločeni dan. Vašega dopisnika Groscha se je noga v toliko izboljšala, da lahko po njej hođi; sicer koprive ne stisne slana.

Vaš novičar. P. S. Ravno sedaj, ko končam, me predmirna godba na čelu milice. Šel sem pogledat, in kaj? Natlačene ulice ljudstva, katero je pozdravljalo soldačijo, katera je štela 150 moč. Pozabil sem tudi zapisati, da bodejo pred vodom v C. & H. piknik mlaji z zlatim napisom; temu se je včasih reklo "slavolok". — V. N.

Valley, Wash., 22. jun. — Amerikanski Slovenc, Joliet, Ill.: — Kdor trka, se mu odpre. Tako ponizno tudi jaz potrkam na uredniška vrata ter prosim g. ured. Am. Slovenca, da objavi nekoličko iz Valley, Wash.

Veste kaj, g. urednik? V četrtek, dne 22. junija, smo tukaj obhajali praznik Sv. Rešnjega Telesa s procesijo na prostem. Postavili smo tri lepa znamenja, tako da se je vsak prekašal, da le bistro oko pravega kritika more reči, da ni povsem najlepše. In pri vsakem znamenju nam je g. župnik dal blagoslov s Sv. Rešnjim Telesom.

Pa veste, tudi pevcev se ne sme pozabiti pri takih priložnostih. So pa že tako lepo peli po latinsko in slovensko, da je kar človek lahko mislil, da je v devetih nebesih, čeravno je še krog v Valley. Pa saj se s petjem dela Bogu čast, Onemu, ki je v zakramentu Sv. Rešnjega Telesa.

Pa še nekaj. Cerkev je bila tudi tako lepo okrašena, da se tudi v cerkvi pozna veliki praznik, ki ga obhaja danes sv. katoliška cerkev.

Pred cerkvijo je bil postavljen velik mlaj; na njem je ponosno vihrala nova ameriška zvezdnata zastava. Moznarji so tudi pokali, da je bilo le kaj.

Res, prav zares je bilo "fajn" in lepo, ker je bilo tudi lepo vreme, vsled česar se je toliko ljudstva udeležilo procesije.

Prišli so katoličani tudi od drugod, posebno se jih je več udeležilo iz Cleveland, Wash.

Stavim naj piko. S pozdravom Miss Marie Torker.

Willard, Wis., 26. jun. — Cenjeni Am. Slovenc: — Dočim smo imeli celo letošnje spomlad čez mero dežja, imamo sedaj vendar nekaj lepih dni, tako da so si razni nasadi prav lepo opomogli.

Dne 26. jun. sta bila poročena v naši slovenski cerkvi sv. Družine Jakob Marn z Miss Annie Lajkovič. Novemu paru želimo prav mnogo sreče in blagoslova božjega v zakonskem stanu.

Dne 4. julija priredi veseliko društvo sv. Družine št. 136 K. S. K. J. v korist društvene blagajne.

Pozdrav vsem čitateljem A. S. listu pa mnogo lepega uspeha. Poročevalec.

Casnikar.

V nekem ruskem časopisu pripoveduje Aleksander Čehov sledeče: Jaz in nek drug poročevalec sva bila v samostanu poleg kapele, medtem pa je duhovščina hodila z blagoslovljeno vodo od sobe do sobe. Naenkrat pride mimo Pobjedonoscev in spremlja ga je nadzornik. Ker nisva imela niti uni-

forme niti duhovske obleke, se je začudil vsled najine navzočnosti in vprašal, kdo da sva. Nadzornik je bil v zadregi, ker tega sam ni vedel. "Midva sva casnikarja," sem dejal, da sem ga rešil iz zadrege. "O, o!" odvrne Pobjedonoscev, "to so gospodje, ki pišejo to, kar ne vidijo, ki pišejo, kar bi ne smeli, a ne pišejo tega, kar bi morali." Potem nama je pokazal hrbet in brez pozdrava odšel ven. Sreča, da ne mislijo vsi ljudje na svetu tako hudo o casnikarjih. Neka druga visoka oseba se je izjavila o casnikarstvu veliko bolj simpatično in prav. "Casnikar," je rekel ta, "mora imeti odlično obnašanje plemiča in trdo kožo egipčanskega osla. Casnikar mora imeti živčevje iz jeklenih žic; mora vse znati in se delati tako, kot bi ničesar ne vedel, ali pa — kar se dogodi bolj pogosto — ne sme ničesar vedeti, in se delati, kot bi vse vedel. List, za katerega dela, mora z vso močjo braniti, in doseže za to pravico, da se osem dni po smrti pozabi nanj."

ROJSTNI DAN NEODVISNOSTI IN SVOBODE Z. D.

(K Četrtemu juliju.)

Iz nagovora, ki ga je imel nekoč dne Četrtega julija g. Adlai E. Stevenson, bivši podpredsednik Združenih Držav, je vzeta naslednja živahna ocena podpisalcev proglašene neodvisnosti (Declaration of Independence):

Obirnimo se za trenutek h kontinentalnemu kongresu, zbrancemu v Philadelphiji dne Četrtega julija 1776. Čini zasramovanja in zatiranja od strani krone nasproti kolonijam so naglo sledili drug drugemu, dokler ni napočil čas, ko so se imeli zastopniki kolonij odločiti za zaničljivo podložnost trdnosti ali za svobodo in neodvisnost. Na eni strani so bile vezi skupnih dedov in domovine, na drugi upor proti majki domovini in pričetek borbe, katera konca ni mogel nihče prerokovati; na eni strani brezpogojna pokornost nauku o "božji pravici kraljev", na drugi vojna z največjo deželo na svetu, in v tej vojni bi zmaga donesla neodvisnost, a poraz še večje zasramovanje in smrt.

Možje, ki so podpisali ta proglas, so se popolnoma zavedali resnih odgovornosti, katere so prevzeli. Prenaglili se niso. Dobro so vedeli, da bi Velika Britanija nikdar ne dovolila tem kolonijam, da bi se iztrgale iz nje ne pesti breze borbe. Dobro so vedeli, da je bila Anglija s svojim neizrečenim bogastvom, s svojo mogočno vojno silo na suhem in mokrem, tako da je zagospodarila po vseh morjih, taka sovražnica, da jo je morala imeti v čišlih najmočnejša vlada na zemlji. V neminljivo čast podpisalcev tega proglaša bode povedano, da se niso obotavljali, ko se je bilo odločiti glede grozopolnega vprašanja tiste ure.

Blagovest splošne svobode je bila razglašena svetu. Stoletja je človeštvo mislilo, da je božestvo, ki ograjuje kralje. Svet je bil sedaj prebujen iz svojih mrtvičnosti po razglašitvi, da je "odpor proti trinogom pokorščina od Boga". Nova blagovest, ki so jo oznanili podpisalci proglaša neodvisnosti, je bila v nasprotju z ono, po kateri se je svet stoletja vladal. Drzno in nedvoumno je ovrgla nauk o božji pravici kraljev. Angleški baroni so z mečem in roki iztrgali nevolnemu trinog tisto veliko svobodnico zvano "Magna Charta", ki je stoletja ščitila angleško svobodo. Med vlado dolge vrste prednikov Jurija III. se je morala vedno spet prepustiti kaka preljudba predpravica kraljevske oblasti razjarjenemu ljudstvu. Ampak to so bila zgolj prizadevanja omejiti, a ne uničiti oblast enega človeka.

Naš proglas neodvisnosti je slovesno oznanil kot očitno resnico, da so vsi ljudje rojeni jednaki. Kot glavni pojav družabne pogodbe, kot pravi vogelni kamen državljanske vlade oznanja naš proglas popolno enakost vseh ljudi, in izjavlja, da so bile vlade ustanovljene v korist vladanih. Kako divna dedina je ta proglas! Kako državništvo diha iz vsakega njegovega izraza! Prav je povedal oni slavni Anglež, ki je vzkliznil: "Možje, ki znajo tako pisati, zaslužijo biti svobodni."

Od kod so prišli možje, ki so podpisali ta proglas? V kateri šoli politike ali modroslovja so se naučili teh velikih resnic? Kdo jih je učil znanosti politične vlade? Iz katerega rodu lojalnih zakonodajcev so izšli? Neuki v diplomatiji in umetelnosti, s katerima se vladajo države, so to bili možje iz ljudstva, ki jih je vsemodra Previdnost povzdignila, da premagajo zapreke in se bore z nevarnostmi, katere so pretile njihovim svoboščinam.

Izza prvih bojev za svobodo človeštva do dni Tomaža Jeffersona so možje, ki so bili v zbornicah ali na bojiščih vneti zagovorniki človeških pravic ali drzni branitelji človeške svobode, izšli iz vrst ljudstva. Sodržavljani, mirna dostojnost, s katero se je t. revolucija pričela, so se vezi podložnosti raztrgale, se je izdalo slovesno razglasilo, da bodo vobdoče te kolonije svobodne in neodvisne države, ter slovesno zatrdilo ljudskih zastopnikov potomstvu o poštenosti njihovih namer, je eden največjih in najveličastnejših dogodkov v zgodovini. Kdaj v vesoljnem času je kateri drugi narod pričel revolucijo in gledal smrti v oko s tako neprestrašeno dostojnostjo? Nobeno bahaštvo ali nasilje ni popočilo veličastnosti tega velikega čina, nego mirnemu naštetju kri-

vic in zatiranja sledi odločen korak in slovesen priziv na Najvišjega Sodnika sveta.

SANITETNI PSI.

V sedanjih vojni so se psi v sanitetni službi na bojnem polju prav izvrstno obnesli. Nemško vojno ministrstvo je zato postavilo v službo še 1400 izučeni psov s posebnimi vodniki. V naslednjem nekaj zanimivih poročil o uspešnem delovanju teh psov. Nekaj vodnik poroča:

Ob 7. zvečer smo odrinili na bojišče, kjer so nas naši ranjeni tovariši težko in hrepence pričakovali. Izvedeli smo, da je bil sovražnik za 3 do 4 kilometre vržen nazaj. Bila je temna, neprijetna noč, gosta megla nad gozdom in poljem; čez cesto so ležala drevesca in v gozdu je ležalo drevje vse navskriž; od strani smo dobivali sovražni ogenj. Sedaj pa naprej, da prinesemo pomoč našim ubogim tovarišem. "Išči!" In že so psi planili naprej, mi pa kolikor mogoče hitro za njimi, da bi živali ne lajale predlogo, kajti sovražne postojanke so bile blizu. Ni trajalo dolgo, ko smo zaslišali lajanje. Hiteli smo v ono smer in kmalu nam priteklo nasproti naši psi. Sliši smo z njimi naprej in kmalu našli ranjenca, ki je ječal in se hvaležno oziral na psa in nas. "Pomagaj, tovariš! Zejen sem!" Poživilo smo reveža s kavo in poklicali nosače, da so ga odnesli. Komaj smo odpravili tega, se je že zopet oglašilo lajanje. In tako je šlo naprej vso noč. S pomočjo psov smo rešili to noč 14 ranjencev, ki bi jih drugače saniteta nikdar ne bila našla in bi bili ostali prepučeni strašni usodi počasne smrti v popolni zapuščenosti.

Drugo poročilo z vzhodnega bojišča se glasi: Bilo je dne 12. decembra ponoči pri Rz... na Ruskem Poljskem. V... lovskem bataljonu so že 24 ur pogrešali tri možje. Dobil sem povelje, da jih grem s svojim psom iskat. Treba je bilo preiskati bojno polje prejšnjega dne, ki je ležalo pred ruskimi jarki. Zato je bilo moči iti na delo le ponoči. Ob 7. uri zvečer sem odrinil z narednikom, 12 možmi, s tremi nosilci in s psom "Sternom". Vse tri pogrešance smo po zaslugi našega psa našli. Vrh tega je pa "Stern" imel to noč še drug pravi poseben uspeh. Našli smo še tri druge vojake od... polka, ki so ležali tu brez pomoči že celih 36 ur. Ko smo se s svojimi nosilci že drugič vračali, je pes nekoč dolgo časa izostel. Vedel sem, da divjačina ne zasleduje več in s iradi tega nisem delal skrbi. Nenadoma zaslišim v daljavi ostal lajanje. Z narednikom hitiva v ono smer in najdeva psa ob nekem ranjencu. Bil je podčastnik F. T. od... pešpolka. Dobil je strel v obe stegni ter je že tri dni ležal brez pomoči. Mož je bil rešitve tako vesel, da je psa objel.

Tudi naša dva vojna psa "Flock" in "Falk" sta se v sedanjih vojni na severnem bojišču zelo izkazala. Njun vodnik, pesorejec Jožef Wagner, poroča o njihovih uspehih:

O priliki nočnega patroliranja v gozdu pri M. sta psa nenadoma dvignila nosova, potem pa odhitela v gostavo. Sliši smo za njima in našli skrit ruski častniški plašč, sabljo in dva revolverja; to so bile prve naše vojne trofeje. — Dne 22. septembra so me priredili 56 mož močnemu orožniškemu oddelku. Dne 2. oktobra smo bili na patroli, jaz s psoma spredaj. Nenadoma nekdo šestkrat ustrelil proti meni, ne da bi bil mogel dognati, kje sovražnik stoji. Tedaj sem spustil svojega psa, ki sta v hipu zdrijala in se vrgla na ruskega infanterista, ki je bil oddal strele. Spravila sta ga na tla, tako da smo ga lahko ujeli. — Drugič smo dobili povelje opazovati neko sovražnikovo kritje in dognati sovražnikovo moč. Ko smo se približali na kakih 1000 korakov, smo poslali pred sabo psa, ki sta pred kritjem popolnoma mirno obstala — dokaz, da je bil jarek prazen, dasi je bila neka patrola še pred dvema urama javila, da je v jarku močan sovražnik. V razdalji kakih 1500 korakov smo pa zasledili bežečo sovražno patrolo treh mož. Spustil sem "Flocka" in v par minutah je spravil enega bežečih Rusov na tla ter smo ga ujeli. — 21. novembra smo dobili povelje, da da poiščemo ranjenec in razkropljene vojake, in res smo našli 60 mož. — "Flock" in "Falk" sta se posebno izkazala, kadar je bilo treba ponoči iskati ranjence. Mnogokrat smo opravljali službo v dežju krogel in šrapnelov. Tako smo na primer prispevili v D. pogrešili več mož. Dobil sem povelje iti nazaj in jih iskati; prostovoljno se mi je pridružil neki desetinik. V najhujšem ognju smo se pripognjeni ali pa po trebuhu plazili naprej in spravili na varno marsi-katerega ranjenca.

Iznenadenje.

Petošolec na pošti: "Ali leži tukaj kako pismo z naslovom 'ljubezen'?" Poštar: "Takega ni, ampak eno samo je z napisom 'palica'!"

Slovincem v Jolietu in okolici naznanje!

Kakor vse priprave kažejo, se bode letošnji četrti julij, kot dan praznovanja neodvisnosti, slavil in obhajal v Jolietu z največjo slavnostjo. Čuje se, da bode letošnja slavnost presežala vse druge prireditve in slavnosti, ki so se katerikrat vršile v našem mestu.

Parade, ki se bode vršila v ta namen, se bode udeležilo okrog 25,000 ljudi od blizu in daleč. Zastopane bodo različne narodnosti, ki hočejo s tem pokazati vdanost in spoštovanje do svobode in zvezdnate zastave.

Da ne bodedo Slovenci za družini zastojali, radi tega so se zadnje soboto zvečer, to je 24. t. m. zbrali v šolski dvorani odborniki in zastopniki sledenčih slovenskih društev: Za, dr. sv. Jozefa št. 2, Vit. sv. Jurija št. 3, sv. Cirila in Metoda št. 8, sv. Frančiška št. 29, sv. Janeza Krstnika št. 143 (spadajoča h K. S. K. Jednoti), sv. Petra in Pavla, JSKK., sv. Barbare in sv. Družine. Zastopniki predstojenčih društev so soglasno zaključili in sklenili, da se njih članstvo polnoštevilno parade dne 4. julija t. l. vdeležijo. Istotako se je tudi sklenilo, da se naprosi vse ostale rojake, ki slučajno ne spadajo k društvom, da se parade vdeležijo.

Ker sem bil podpisani pooblaščen od zastopnikov zgoraj imenovanih društev, da napišem par vrstic, radi tega sem tako prost, da v imenu zbranih zastopnikov imenovanih društev apeliram na vse Slovence v Jolietu in okolici, ter prosim, da se 4. julija ob pol desetih uri dopoldan, blagovoljivo zbrati v šolskih prostorih naše farnе šole, odkoder bodedo skupno odkorakali in se vdeležili parade.

Rojaki, ne zamudimo lepe prilike, ki nam je na razpolago, pokazati našo vdanost do svobode naše nove domovine. Pokazimo, da spoštujemo zvezno zastavo! Pokazimo, da spoštujemo in hočemo spoštovati zakone naše nove domovine! Pokazimo, da spoštujemo naših dolžnosti, kot pravi in milorubni državljani! Pokazimo, koliko nas je in kako močni smo!

Prepogostoma se nas imenuje in

obspilje z raznimi psovskami kot pri-seljence (foreigners) itd. Sedaj se nam nudi lepo priložnost pokazati javnosti, da čeravno rojeni otroci slovenskih starišev, smo opravičeni biti spoštovani od drugorodcev ravno tako, kakor vsakiter drugi narod. Ne zamudimo torej prilike, ki je veličnega pomena za povzdigo našega naroda in posebno še naše lepe Jolietске naselbine.

Če se v velicem številu vdeležimo parade 4. julija, kar je upati, da se bodedo, s tem bodedo rešili narodno čast ter pokazali, da smo zvesti državljanji nove domovine.

Rojaki, pridite torej na dan 4. julija vsi in vdeležite se parade, ki je veličnega pomena za nas vse. Žrtvujte eno uro ali kaj za povzdigo naše naselbine. Druge narodnosti bode vse zastopane v paradi, zakaj bi mi člani krasne slovenske naselbine zastojali? To ne sme biti. Pokazimo se vsi kot en moč, kaj smo in koliko naš je!

Upajoč, da ne bode nobeden izmed rojakov zaostal, pokazati spoštovanje do praznovanja neodvisnosti kot pravi ameriški državljani, ter se vdeležil parade, kar bode v čast in ponos vsakotermu Slovincu, kakor tudi v povzdigo naše lepe naselbine.

Torej še enkrat apeliram na vse rojake in prosim da se snidete v častnem številu 4. julija ob pol desetih uri dopoldan v prostorih farnе šole sv. Jozefa, tako, da se točno ob desetih uri podamo v parado.

V imenu svojem kakor tudi v imenu odbornikov in zastopnikov zgoraj imenovanih društev, vsem rojakom naj lepsi pozdrav, upajoč, da se v ogromnem številu sestanemo v paradi ter se pokazemo kako močni smo.

JOSIP ZALAR, pooblaščenec zastopnikov in odbornikov zgoraj omenjenih društev, zbranih pri seji 24. junija 1916 v šolski dvorani.

Joliet, Ill., 26. junija 1916.

Advertisement for Severa's Balsam of Life. Text includes: 'Neprebava, zapeka, slaba prebava, otrpla jetra in njeni znaki kakor nečisti jezik, zguba slasti, splošna na slabost, slabokrvnost in želodčne neprilike naredijo vas zelo bolne. Zakaj bi ne rabili SEVERA'S Balsam of Life'. It describes the benefits of the balsam for various ailments and provides contact information for W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Advertisement for Chicago Telephone Company. Text includes: 'Nova telefonska knjiga je pripravljena za tiskanje ZDAJ javite vsako premembo, ako potreba. Kdor namerava naročiti telefon, naj to stori takoj, da pride njegovo ime in številka v novo knjigo.' It lists the company name, manager J. W. SCHRAMM, and telephone number 9903.

SIMBOLIKA PRSTANA.

Obroček drobn, svetla stvar, Ki skoval te mi je zlatar, Kako se jasno mi blestiš In glasno k srcu govoriš.

S. Gregorčič.

Pač nobena druga stvar, noben drug predmet, katerega nosimo na svojem telesu, neskriva v sebi tako globoke in tako raznovrstne simbolike, kakor prstan. "Obroček drobn, svetla stvar" iz drage kovine, nam lahko pove marsikaj zanimivega. O njegovem pomenu nam pripovedujejo že stari miti. Nesrečnega Prometeja, kateri je ljudem iz nebes ogenj prinesel in je bil za kazen na skalo prikovan, je rešil Jupiter. Ta mu je nataknil na prst prstan, v katerega je bil vdolan kočček od skale, na katero je bil vkovlan Prometej, da bi ga vedno ta prstan spominjal prejete dobrote. Po norveški mitologiji je večnost tisti krog ali obroč, ki je nad nami v podobi mavrice, pod nami v okroglo zviti kaci.

Potemtakem je prstan v prvotnem in pravem pomenu simbol večne, nerazrušljive zaveze, kakor pravi pesnik: "dveh rok, dveh src krepak veznik". Kot tak je torej pečat dveh bitij, hvata večje ljubezen, prijateljstvo, hvata nežnost ali karkoli. Tako je postal simbol in znak zakonske zveze, ki se začne z zaroko, ko si zaročenca drug drugemu podasta zaročna prstana. In od tedaj:

"Na prstu boš mi lesketal In skozi žitje me spremljal, Pomembje polni ti simbol, Spremembi mi skoz radost in bol."

Otrok si rad natakne plehnat prstan in se tega otroško veseli. Drugače deklica prstan in ga vprašuje:

"Bo-li osoda mojih dni Bliščeca, zlata, kot si ti? Ni morda tvoj brezkončni krog Le slika mi brezkončnih tog?"

Pa se daje bere deklica, ljubeča in ljubljana nevesa v tem obročku. Ona ljubeče videti in vedeti v njem vse življenje in misljenje svojega ljubljenega ženina. Prorokovati ji mora prstan, ali je ljubljence njen vesel, žalosten, zvest ali nezvest... Zato pravi:

"O zlasti prstan moj! Naj tvoj sijaj Ljubezni bude porok mi, Zvestobe bodi porok mi, Ti prstan moj!"

O zlasti prstan moj! Če je vesel, Tedaj je iskri se svetlo, Kot syeti njemu se oko, Ti prstan moj!"

O zlasti prstan moj! Če v boli mre... Če je pogled njegov mračan, Pa sam postani mi teman, Ti prstan moj!"

O zlasti prstan moj! Če bo nezvest... Če bo zapustil me kedaj, Otemni mi za vekomaj, Ti prstan moj!"

Prstan pa je tudi talizman, ki varuje pred nesrečo, daje poročilo ljubezni, in ker ljubezen nikoli ne mine in ostane še celo onkraj groba, zato se daje tudi mrtvim ljubljenim v temni grob. A če se prstan zgubi ali celo zdrobi, tedaj zasluži pesnikova duša nekaj težkega, usodepolnega. Zato toži:

"Rač z roke zdrzne zlati krog, In mnog se zlomi, se zdrobi."

Pa naše deklice je pogumno in zaupa vase in vanj, zato pa:

"Moj z rok nikdar ne pade mi, Ničje ga ne ukrade mi... Če kateri prstan kdaj se stre, To drug pač bo, moj prstan ne..."

Sega in navada dajati zaročne in poročne prstane je silno stara. Ze pri Rimljanih je bila v navadi. V življenju sv. Neže beremo: "s prstanom svoje zvestobe me je zaaral (dal poročilo)". Od Rimljanov je prišla in se udomačila med drugimi narodi. V začetku pa so ta okrasak nosili le imenitni in pa ženini, ne pa neveste. Šele v 16. stoletju je postal prstan vseobče vidno znamenje poročencev. Da je prstan znamenje skupnosti, nam dokazuje mnogokrat in mnogokje zgodovina. Pravljenji kralj Minos iz Krete in stari oče Atencev Tezej sta se prepirala, komu od obeh je oče morsk bog Neptun. Tedaj vrže Tezej prstan v morje in Neptun ga sprejme, ker ga bilo znamenje, da je Neptunov sin — "Tezej". Tudi Polikrat, tiran otoka Samos, je hotel z morjem skleniti zavezo s tiranom, zato je vrnilo prstan. Vjeli so ribo in v ribi so našli zlati prstan tiranov. Beneški dože je vrgel vsako leto prstan v morje vsled prestare nam. Doktorji prstan naznanja, da se njegov nositelj za vedno posveti kološci. Se sedaj dobivajo oni visokauspicius imperatoris" od vladarja dravnogovno znamenje, kakor nam dostikrat pravljicah pripoveduje. V vstojnih kador ima čarovni prstan, je vsemogočen, vsi zakladi so mu odprti, pomladarost itd. Veliko vedo povedati pravljice tudi o Salamonovem prstanu,

ki je imel skrivnostna znamenja in čudovit moč. Kot posebno znamenje oblasti in časti je veljal prstan v raznih časih. Iz povesti o egiptovskem Jožefu iz prve knjige Mojzesove izvemo, da je egiptovski kralj snel prstan s svoje roke in ga nataknil Jožefu na roko, kar je značilo, da je postal Jožef faraonov namestnik in podkralj v Egiptu. Tudi pri Rimljanih so ga početkoma smeli nositi senatorji in tribuni v znamenje svojega dostojanstva. Šele pozneje se je udomačil povsod kot okrasek. Nemški cesarji so dajali zemljišča v fevd, ko so tdotičnemu izročili prstan in palico.

Spomnimo se še prstana kot pečatnika. Rabili so pečatnike mesto ključavnice, ki so bile v prejšnjih stoletjih še jako redke. Ker pa ima pri hiši ponavadi največ skrbeti in shranjevanja hišna gospodinja, zato je ona imela prstan-pečatnik, ki ga je ob smrtni uri izročila svoji najstarejši hčeri. Odslej ni prstan-pečatnik več izginil iz rabe, dasi so ga bolj rabili možje kot prej.

Konečno nam je še omeniti prstana kot okraska. Tudi ta raba je starodavna. Imeli so jih na prstih, okrog vratu, v ušesih, v nosu in podbradku (pri divjih narodih) ali okrog rok kot zapestnico. Roke so najraje z zapestnicami krasili Grki, kar je že v njihovi življani naravi, ker so radi z roko agrali in graciozno gibali pri plesih. Kot zapestnice so se obročkov posluževali že Hebrejci. Istotako Grkinje in Rimljanke kakor tudi drugi narodi. To nam izpričujejo izkopnine.

V slovenskih narodnih in junaških pesmih igra prstan veliko vlogo. V teh je v prvi vrsti ali čarovno znamenje ali pa talizman. Svojemu ljubljencu-junaku ga da vila, da z njegovo pomočjo premagaja zmaja ali drugega sovražnika, reši zakleto kraljčino in odpre in najde zaklad, kajti s pomočjo tega prstana vse vidi, vse ve, je nepremagljiv, vse doseže, vse najde, vse premagaja. Pri Slovanih je tudi prstan kot večen spomin na deklico ali na pokojno mater. Tako opeva O. Zupančič iz leta 1875 v pesmi Izmail. Izmail-beg slavi zaroko svoje lepe hčerke Jenab z ženinom Ahmetom. Vse je veselo. Pa pride Felah k Izmailu in toži njegove hlapce. Imel je samo drag prstan — edini matere spomin. "Ta je bil mu drag, bil mu svet, in čuval ga je mnogo let, ko čudotvorni talizman jasnul mu je pogled mračan. A deca jesti hočejo, če kruha ni, se jočejo. Zato je prstan pripravil, da bi ga židu zastavil za svojolačno deco. Kar pridero v hišo Izmailovi hlapci in mu uropajo prstan. Sedaj jih felah toži. In sodba je prav turška. Izmail ukaže svojemu višjemu ekonomu Ibrahimu, naj da felahu šest dateljev za lačne otroke z motivacijo: "ne jesti, to je pač hudo". Prstana ni bilo več. — Zdenčan.

POT NA ČRNI VRH.

Sjever brije s snežnog brda A tudjincu siromaku Još je večji mrak u mraku Još je tvrdja zemlja tvrda.

Polnoč bije. Vstanil ključje na vseh straneh, treba je razdeliti živeč med moštvo, natovoriti ga in nositi v bojno črto. Vstanem in uredim vse stvari in pripravim za odhod, zajašem svojega konja, se postavim na čelo svoje kolone in krenem proti Črnemu vrhu.

Bleda mesecina je obevala celo okolico. Naenkrat se stresem. Popade me jeza. Da mrtvi, tamkaj ranjeni in tam ljudske kosti padlih hrabrih domobrancev.

Zamezim, da ne vidim ostanke in grobov padlih hrabrih mučnikov. Končno prispem na določeno mesto, dam moštvo nekaj povelj in se oddaljim.

Zora je. Solnčni žarki so pogledali izza brda, edina uteha blehdi a mrkih bojevnikov.

Sedim na kamnju na najvišji točki Črnega vrha, kjer se bore naši hrvaški junaki, ko se spomnim verzov velikega pesnika.

Grom topov in prasketanje pušk se od časa do časa razlega po gozdih Črnega vrha, a gosti dim se vala nad glavami bednih, kakor da jim prorokuje skorajšnji smrt.

"Joj, mati," kriknem nekdo. Kaj je? Vstanem, da vidim, kaj se je zgodilo.

Topovski strel je odnesel vojaku nogo.

Nesrečni človek! Topovi grome brez prestanka, puške pokajo naprej, kakor da se je nebo prelomilo.

Jaz ne čujem in ne vidim ničesar. Moj duh in moje misli so v daljni domovini, kjer sem pustil svojo staro mater, brate in sestre.

Mati! Moj duh in moje misli se bavijo samo s Teboj.

Ti si mi še edina nada in uteha in če vem, da si ti srečna, srečen sem tudi jaz. S Teboj delim tudi v daljnem svetu vsako srečo in nesrečo, vsako tugo in veselje.

Morda bom pustil svoje kosti v tuji zemlji, toda pomiri se mati, ker se bova gotovo videla na drugem svetu.

Ne plakaj, ker vsaka Tvoja solza mi para še tako s tugo napolnjeno srce. Naj Ti bo edina uteha, da imaš v teh težkih dneh tudi Ti sina, ki stoji na branikih domovine.

Zakaj sem Te moral zapustiti, daleč

od sebe, kdo me bo potolažil v teh težkih dneh življenja in kdo me bo objel?

"Fin — fin — fin — fin bum — krrrrr" — Mati, mati, to mi je uteha in objem. Bridka časa je polna in jaz jo izživim.

Domovina! Sin Tvoj zdihuje. (Zakaj? Začujem glas iz daleka.)

Zdihujem nad Teboj in Tvojimi nesrečnimi sinovi, zdihujem nad ranjenici in mrtvimi.

Velika je bolečina moja zaradi Tvoje strašne usode.

Hrabri Tvoji sinovi se bore za Te v daljnem svetu, bore se za vsako grudo Tvoje zemlje in bore se tudi zato tako hrabro, ker si vredna boli in muke Tvojih hrabrih sinov.

Dan je. Grobovi padlih junakov se belijo v solnčni svetlobi, z vzdignjenimi glavami proti nebu, kakor da kažejo pot, po katerem so odšle duše mrtvih.

Mila domovina! Tu leže Tvoji hrabri sinovi, ki so Te tako ljubili in so zato tudi življenje dali za Te.

Stali so kakor zid pred sovražniki, stojte še vedno na braniku jasne rodovine in sivega vladarja, bore se kot levi s celom proti čelu, oko v oko proti sovražniku, ne da bi pustili niti ped osvojenje zemlje.

Padajo ovenčani z vencem slave in na njihovih grobovih — jaz, mož — katerega ne vznemirja grom topov in prasketanje pušk, jaz, ki ne poznam strahu pred sovražnikom, stojim s solzami v očeh, poklekne in pomolim Bogu za duše v boju padlih junakov.

Domovina majko sreče k Tebi sin se vrati neče.

NA FRONTI PRI GORICI.

(Izvirno poročilo "Slovenec".)

Ponedeljek, 20. marca.

Nekaj skrivnostnega je na fronti pri Gorici. Oficijska in neoficijska poročila so poročala o peti laški ofenzivi. In res je še pred dnevi pokalo in gromelo krog Gorice kot da bi se vzbudilo peklo. Italica fides — Graeca fides. Italijanom ni za verjeti, tudi če se tako hudo dokazujejo, da mislijo na ofenzivo. A vendar ni na posameznih mestih silovitost njihovega navala nič zaostajala za najmočnejšimi sunki tretje in četrte ofenzive. Italijani so obsipali vse zaledje goriškega območja z najlujšimi zapiralnimi ognjem. Granate so priletale v torek, dne 14. t. m. do Volčje drage. Z največje bestojnosti so Italijani naskočili območje pri Gorici v smeri proti železniškemu mostu južne železnice. In kakih trideset Lahov se je že pripizlilo na most sam, toda niso se več vrnili nazaj, objela jih je majka smrt in Soča jim je šumela pogrebno pesem.

V soboto in včeraj, v nedeljo, na fronti trajna tišina. Ne danes se je proti jutru na dobrdovski planoti in pri hribu Sv. Mihaela nekaj vzbudilo in pričelo gibati. Toda strelji so kmalu potihnil in na bojišču vlada zopet mir.

V kraljestvu snega in plazov.

Čudne stvari doživljajo vojaki v vojni, prečudne pa posebno oni, ki jih je povleče postavilo na stražo v kraljestvu snega in plazov — na visokih gorah. Neredko se tu pripeti, da sneg stanišča popolnoma zamete, in da bi ljudem ne postalo dolgčas, pa buče plazovi. Tako se je godilo tudi oddelku treh mož s četovodjem Edvardom Rošom na čelu, katerih postojanka je bila na robu visoke gore. Sneg jih je popolnoma zapadel in nihče ni mogel do njih s hrano. Šele 5. marca se je posrečilo patrulji na smučah pod vodstvom Ljubljana četovodje Gabriela Hauptmana priti do njih. Bil je skrajni čas, kajti hrana jim je bila že pred dnevi popolnoma pošla; tolažili so si želodec le še s čajem, ki so si ga kuhali iz snega. Pripovedovali so, kako se jim je godilo. Ko so videli, da so popolnoma zameteni, je četovodja Roš zlezal na podstrešje barake, odtrgal deske iz strehe in zlezal ven — v sneg. Za njim je prišel po isti poti na božji dan še en tovariš in začela sta iz vseh sil odmetavati sneg, da bi oprostila vhod v barako. Tedaj zabuč in silen plaz drvi proti njima. Roš ima še toliko moči, da skoči za barako in potegne za seboj tudi tovariša. Tako sta si rešila življenje. A sneg je bilo treba odmetavati znova. Ni bilo baš prijetno življenje, ki so ga živeli poslej — takorekoč živi pokopani; a obupavali niso in 5. marca jim je res prišla pomoč.

Bela smrt v laški armadi in laška ofenziva.

Po naročilu laškega vojnega vodstva večji italijanski časniki na dolgo in široko opisujejo boje, ki jih morajo že nad tri tedne italijanski vojaki prenašati proti beli smrti, zimi. Zakaj se vrši in zakaj prav v tem trenutku, ni težko uganiti.

Na nad 600 km dolgi fronti leži ta bela strahota, ki pustoši, odreže, preseneči, napade, zasleduje, potegne za seboj in urablja ujetnike. Poročila, ki prihajajo od posameznih poveljstev v glavni stan in poročajo o lavinah in viharjih, zvene kot ena edina bitka. Nenadni plazovi pokopljejo patrulje, barake izginjajo, podsute od belih mas, ki so v mnogih slučajih podobne pogrezočim se goram. Preskrbovalne karavane se izgubljajo v snežnih mežjih in tavajo po cele dneve okoli. Na vse strani odhajajo pomožne čete.

Proti kinematografom.

Kinematografska gledališča so postala po mestu zlasti za mladino v moralnem oziru zelo nevarna, tako da namerava vlada narediti zakon, po katerem bi bilo neodrslim prepovedano obiskovati kinematografske predstave, izvemši če so nalašč za otroke. Brik-senski kapitel, uvidevši pogubo kinematografom, se je obrnil na tirolsko namestništvo s prošnjo, da naj zoper kinematografe, ki so postali prava ljudska bolezen, energično postopa; opozarjal je na to, da so kinematografi za mladino prava sola za bodoče hudodelce. V zalogi zahteva strogo cenzuro in da se naj solarjem sploh prepove obiskovanje kinematografom. Za vsak prestopak naj imitelj kinematografa plača za vsakega neopravičenega gosta 10 K globe.

pa pogosto so tudi te zadržane in se vračajo brez poguma.

In kjer ni snega, ob spodnji Soči, tam je povodenj. Divji valovi napolnjujejo preje suhe jarko. Ceste so neoprabne in podobne blatnim jezerom. Brezštevilni plazovi, piše "Secolo", so uničili naše barake. Mnogi so nam zadali nemale izgube, posebno v Cadore in na Koroškem. Sovražna artiljerija nekaj dni sem to celo izrablja in skuša s strelji povzročiti plazove, ki nam napravijo večjo škodo, kot krogle same. Nekaj zveznih potov sploh ni več, ker jih pokriva do 8 m debel sneg.

Na Sabotinu se naše posadke tišče ob skale, da jih ne odnese veter, ki je enak zračnemu pritisku krogle srednjega kalibra. Na celi soški ravnini, kjer že 14 dni dežuje, so se izpremenile ceste v blatna jezera in proti morju je ozemlje poplavljeno. V jarkih pri Podgori in Sv. Mihaela, na višinah pri Vermeljani in Ronkih stoje vojaki do kolena v vodi.

Iz teh stavkov se jasno vidi, zakaj so bila sestavljena laška poročila o strahoti alpske zime. Pa vsi poizkusi, da bi preprečili nesrečo, so se izjalovili. Začetek ofenzive dokazuje, da so tudi topot zopet zmagali "politični motivi nad vojaškim položajem."

RAZLIČNI LJUDJE, RAZLIČNA SRCA.

Nekaj madžarski vojni dopisnik pripoveduje v "Magyar Orszagu" tole zanimiva črtica izruka vpadu v Karpate: "Ze četrtič so bili Rusi v neki občini velike županije Ung. Vsled ministrskega ukaza so morali nekateri zastopniki oblasti ostati na svojih mestih, med njimi občinski beležnik Emil Pukan. Ko so Rusi prišli v občino, so povpraševali ljudi najprej, kje je župnik, kako so z njim zadovoljni in kako se v navadnem življenju obnaša. Maloruski vaščani so župnika zelo hvalili. Ker občinski beležnik ni bil navzoč, ko se je to godilo, so ga Rusi poiskali v njegovi hiši in tedaj ga je neki stražmojster vprašal: "Ti si torej pisar?" "Da, sem," je odgovoril. "Toda moraš umreti."

"Kaj pa sem vam storil, možje?" vpraša beležnik prestrašen.

"Nam nisi ničesar storil, pač pa svojem ljudstvu. Pri nas vsak pisar ljudstvo guli do kosti. Gotovo delaš tudi ti tako. Ljudstvo bo nam hvaležno, če ga tebe rešimo."

Emil Pukan jim je začel obširno razlagati, da je na Ruskem pisar nekaj drugega kakor občinski beležnik na Ogrskem ter da on v resnici nikdar ni ljudi odiral. Seveda so se koncem koncev sporazumeli in se prijateljsko pogovarjali ter drug drugemu pravili, koliko ima kateri otrok. Nazadnje vpraša neki Rus uradnika:

"Prosim te, povej nam, kako da si ti ostal tu, dočim so drugi zbežali?" "Ker mi tako veleva postava in ker se vas ne bojim. Saj sami pravite, da pustite mirno prebivalstvo na miru."

"Dobro si pogodil," odgovori stražmojster, "kajti, kdor se nas ne boji, ta tudi ni proti nam, kdor pa pobegne, se nas boji, in kdor se nas boji, je naš sovražnik. No, ker smo že tu, pa pogledajmo, kako je kaj pri tebi doma."

Rusi so stopil iv beležnikovo sobo, kjer so predvsem zapazili strojno britev. Ogledovali so si jo in beležnik jim je razlagal, kako se z njo brije, nakar ga stražmojster zaprosi, da mu stroj podari. Ko je beležnik pritrdil, ga Rus objame, češ: "Ti si zares ljubezniv mož! Kakšne lepe reči imaš! Zdad te pa prosim, daj nam kakšenkoli zemljevid."

Ker pa beležnik ni imel nobenega zemljevida, jih je zato pogostil z rumom, kajti drugega žganja ni bilo pri hiši, in Rusi so s slastjo pili. Potem je stražmojster zaprosil še za dva kozarca, ki da bosta njegovim tovarišem zelo dobro služila, in leseno kuhinjsko žlico za jesti. Nato so se prav prijateljsko poslovili in odšli. Rusi so ostali več tednov v občini in ves ta čas se nikomur nič žalega ni zgodilo, ne duhovniku, ne beležniku, niti vaščanom.

Med tem pa je beležnik zbolel in njegova žena je šla v župnišče, kjer je rekla ruskim častnikom, da je mož bolan. Častniki so poslali z vozom po ruskega zdravnika, ki je prišel, beležnika preiskal in mu zapisal zdravila. Z receptom so poslali Rusi v spremstvu več vojakov dva vaščana v Ungvar v lekarno. Čez tri dni je beležnik že toliko okreval, da je mogel zapustiti posteljo. Nobeno posestvo ni bilo poškodovano, kar so pa Rusi vzeli konj, krav in svinj, so jih posteno plačali.

Nekega dne je prišla beležnikova soproga na dvorišče, kar se pred njo prikaže več kozakov, ki so hoteli v klet. Med tem pa je beležnik zapazil nekega častnika, ki je baš šel po cesti ntmno, in se mu je pritožil. Častnik je takoj prihitel na beležnikovo dvorišče, vzdignil svoj jahalni bič, jim z njim zapretel ter jih spodil na cesto. Nato se je obrnil k beležniku, češ: "Oprostite, ne sodite nas po nekolihih!"

Proti kinematografom.

Kinematografska gledališča so postala po mestu zlasti za mladino v moralnem oziru zelo nevarna, tako da namerava vlada narediti zakon, po katerem bi bilo neodrslim prepovedano obiskovati kinematografske predstave, izvemši če so nalašč za otroke. Brik-senski kapitel, uvidevši pogubo kinematografom, se je obrnil na tirolsko namestništvo s prošnjo, da naj zoper kinematografe, ki so postali prava ljudska bolezen, energično postopa; opozarjal je na to, da so kinematografi za mladino prava sola za bodoče hudodelce. V zalogi zahteva strogo cenzuro in da se naj solarjem sploh prepove obiskovanje kinematografom. Za vsak prestopak naj imitelj kinematografa plača za vsakega neopravičenega gosta 10 K globe.

matografom, se je obrnil na tirolsko namestništvo s prošnjo, da naj zoper kinematografe, ki so postali prava ljudska bolezen, energično postopa; opozarjal je na to, da so kinematografi za mladino prava sola za bodoče hudodelce. V zalogi zahteva strogo cenzuro in da se naj solarjem sploh prepove obiskovanje kinematografom. Za vsak prestopak naj imitelj kinematografa plača za vsakega neopravičenega gosta 10 K globe.

Skrivnosten dogodek.

Nedavno pride v Londonu eleganten gospod na pošto, napiše na telegrafski blanket nekaj besed, zavije v kuverto in prosi uradnika, naj takoj odpošlje v bolnišnico. Komaj je stopil pismonoša čez prag pošte, že ga ustavi eleganten gospod ter ga povabi, naj sede v elegantno kočijo, v kateri je sedela lepa mlada gospa z malim otrokom v naročju. Ona poljubi dete, položi ga pismonoši v naročje ter izgine. Pismonoša je debelo gledal, toda voz je že kar najhitreje drdral naprej in zato je mislil, da se je elegantni gospod tako dogovoril z uradnikom. V bolnišnici je oddal dete in pismo, ki se je glasilo: "Skrbite za dete do jutri; pisala bodem."

Uspešni človek.

Sposobnosti nikdar ne nedostaje pri ložnost in človek, ki je uspešen, je ti-stiči človek, ki je koristen. Da je človek uspešen, mora biti v dobrem zdravju. Bolehni ljudje in tisti, ki zamenjajo svoje zdravje, ne morejo uspeti. Kdor želi biti uspešen, skrbi za svoje telesno zdravje in primerno pazi na vsako najmanjšo slabost, ki utegne biti samo nagla izguba slasti, te-žava po jedi, bolečina v želodcu, zapeka, glavobol ali pretirano spanje, ter začne ob najmanjšem znamenju kake slabosti v odvrtnem resnejše boleznitakoj uživati Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. To izvrstno zdravilo brž očisti drob, ne da bi oslabilo telo, povrne slast, osveži spanje in podeli novo moč. Cena \$1.00. Jos. Triner, izdelujoči kemik, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago. V lekarnah.

Utrujeno telo treba dobobra namazati s Triner's Linimentom. Dober pri revmatizmu. Cena 25c in 50c, v lekarnah; po pošti 35 in 60c. — Adv.

Slovenecem in Hrvatom naznanjujemo, da izdelujemo in prodajamo fine cigare:

Lutra 10c
Minikin 5c Mike's Best 5c

Michael Kochevar,
Chicago, Phone 1689-L
Northwestern Phone 869
1208 N. Scott St. JOLIET, ILL.

CHARLES D. DIBELL
ADVOKAT—LAWYER
Soba 508 Woodruff Bldg., Joliet
—CHICAGO PHONE 298—
Kadar imate kaj opravite s sodnijo obruite se k meni.
Govorimo slovenski jezik.
Kolektujem in trjam vsako vrstne dol-gove. Allpa se oglašite pri
M. J. TERDICH, 1104 Chicago St.

G. Svetlicich J. Horwath
THE CAPITOL BAR
405 CASS ST., JOLIET, ILL.
Edina slovenska-hrvatska gostilna v osredju mesta.

Kadar se mudite na vogalu N. Chicago in Cass St. vstopite k nam za okrepčila vseh vrst.

DOBRODOŠLI!

JOSIP Spolarich
Cor. Hickory & Marble Sts., Joliet, Ill.
URAR IN ZLATAR.

Popravljam vse vrste stenske in žepne ure in zlatnino. Vse delo jamčim. — Prodajem vse vrste ure in zlatnino, zlasti fine poročne prstane dobite pri meni ceneje, kot kje drugje.

A. Nemanich, Sr. Chicago Phone 2575 A. Nemanich, Jr.
A. Nemanich & Son
BANK
Real Estate Insurance Loans Renting
V lastnem domu 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Sprejemamo vloge in jih obrestujemo po
3%
in jamčimo absolutno varnost.
Kupujemo in prodajamo zemljišča v mestu in na deželi.
Zavarujemo hiše in pohištva proti ognju, nevihti (tornado) ali drugi poškodbi.
Kupujemo in prodajamo, ali posojujemo denar na Steel Stocks.
Pošiljamo denar na vse kraje sveta po dnevnem kurzu.
Posojujemo denar na zemljišča in hiše.
Izvršujemo terjatve in poslujemo kot administratorji, varuhi, konzervatorji ter v vseh enakih zadevah.

Poskusite Novo Pivo
Old Lager
V STEKLENICAH
Je BOLJŠA in okusnejša pijača, kot katero drugo pivo.
IZDELUJE GA
Joliet Citizens Brewing Co.
Oba telefona 272
Dobite je vseh boljših salunih v Jolietu

STRANI OBSEGA
430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač
prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljani poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.
Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec.
Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri:
V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891. Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkop. l. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za Združene države na leto...\$2.00 Za Združene države za pol leta...\$1.00 Za Evropo na leto...\$3.00 Za Evropo za pol leta...\$1.50 Za Evropo za četrt leta...\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznamijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

- 2. jul. Nedelja Obisk Mar. Dev. 3. " Ponedeljek Helijodor, škof. 4. " Torek Urh, šk., Berta. 5. " Sreda Ciril in Metod. 6. " Četrtek Izailja, prerok. 7. " Petek Vilibald, škof. 8. " Sobota Elizabeta, kralj.

TRETJA NEDELJA PO BIN-KOŠTIH.

Božja previdnost.

Lep je opomin, katerega nam daje v berilu današnje nedelje sv. Peter rekoč: "Vso svojo skrb nanj (na Boga) zvrnite, ker njemu je skrb za vas." Ena najbolj tolažljivih resnic naše sv. vere je nauk o previdnosti božji. Žal, da v vsakdanjem življenju le premogokrat pozabimo na to tolažljivo resnico. Kaj pa je božja previdnost? Božja previdnost je njegova ljubeča skrb za vse svoje stvari, zlasti pa za nas ljudi, katero Bog razodeva s tem, da nas vlada, vodi in varuje tako, da vsaka izmed stvari lahko doseže svoj namen.

Spominjaj se, dragi bravec, iz katekizma na božje lastnosti. Mi Boga ne moremo razumeti, zato gledamo in premišljujemo posamezno v kolikor moremo njegove lastnosti. Te lastnosti pa so v Bogu, ker je on edino bitje, vse eno in isto. Ako jih ločimo n. pr. vsemogočnost, modrost, usmiljenje, pravičnost, jih ločimo le po našem doumevanju v resnici pa so le eno in isto. Tako je n. pr. v Bogu usmiljenje in pravičnost eno in isto. Božja previdnost ni torej nič drugega kot božja modrost. O božji modrosti pravi sv. pismo: "Ona tedaj z mojeto uga od kraja do kraja, in vse prijetno urejuje." To velja torej tudi o božji previdnosti.

Po končanem stvarjenju je po besedah sv. pisma Bog počival. Tudi to je človeško rečeno, ker je sv. pismo pisano za ljudi. Ako pravi sv. pismo, da je Bog počival, hoče le reči, da je on nehal vsvarjati; in je posvetil dan počitka, katerega ima posvečevati tudi človek. V resnici pa Bog nikdar ne neha delovati. Nespametno bi bilo, ko bi mislili, da je Bog vstvaril sicer vse stvari, potem pa se ne zmeni več za nje, pripusti jih sam sebi. Ne, tako ne smemo misliti, mi marveč vemo, da Bog stvari ni vstvaril, da jih marveč tudi vzdržuje. Ko bi Bog le odtegnil svojo vsemogočno roko od stvarstva, bi to takoj padlo nazaj v oni nič, iz katerega je bilo vzeto. Ako pa govori o previdnosti božji mislimo s tem nekaj več, kakor samo vzdrževanje. Previdnost božja sega v vse okoliščine našega življenja. Karkoli se dan za dnevom zgodi, godi se, ker to Bog hoče ali pa vsaj dopusti. Naj nas Bog blagoslovlja ali pa tepe, oboje pri-

haja od njegove previdnosti in je nam le v dobro.

Jako umljivo in lepo govori naš Zvečičar o božji previdnosti: "Poglejte limbarje na polju, kako rastejo; ne delajo in ne predejo; pa vam povem, da še Salamon v svoji vsoti časti ni bil tako obleden, kakor njih eden. Če pa travo na polju, katera danes stoji, in se jutri v peč vrže, Bog tako oblači, koliko bolj bo vas, maloverni." — "Ali se ne prodasta dva vrabca za en vinar? In le eden izmed njih ne bo padel na zemljo brez vašega Očeta. Vaši lasje na glavi so vsi razčeti. Nikar se ne bojte; boljši, ko veliko vrabcev ste vi."

Kako brezbržno je napram dobrotljivi previdnosti človeštvo. Ako se nam godi dobro, si mislimo, da mora biti tako, da je to posledica lastne pridnosti, delavnosti, prebrisanosti; k večjemu da se še reče: "srečo imam", pozab ipa se na Boga, od kogar prihaja vse dobro. Bog pa ne pozabi nas! Kljub naši brezbržnosti, on čuva nad nami in nam preskrbi vsega, kar je potrebno za našo dušo in telo in nas vodi se svojo milostjo. — Koliko je ljudi, ki si belijo svojo glavo ako pridejo nepriključno in neprijetnosti! Koliko bolj mirni bi bili ti ljudje, ko bi imeli večje zaupanje v previdnosti božjo. Zopet in zopet je opominjal Gospod svoje apostole naj se varujejo prevelike skrbljivosti za časne reči, naj marveč v Boga zaupajo. Zato pravi in opominja vernike tako lepo sv. Peter v današnjem nedeljskem listu rekoč: "Vso svojo skrb nanj zvrnite, ker njemu je skrb za vas."

Zlasti pa je potrebno, da se v času britkih poskusenj, težkih križev, in velikih težav spominjamo previdnosti božje. Zlasti v takih prilikah je pogostokrat misel na previdnost božjo naša edina tolažba. al, da prav mnogokrat uprav takrat najbolj pozabimo na previdnost božjo, ko bi morali najbolj misliti na njo. Ako pridejo težave, pozabimo kaj radi, da te prihajajo od Boga, ali pa da jih Bog vsaj pripušta in da jih je treba sprejeti z vdano in potrpežljivostjo. Zato nas opominja v današnjem listu sv. Peter: "Ponižite se tedaj pod mogočno roko Božjo, da vas poviša v času obiskanja." To bomo storili, ako bomo priznali, da smo mi njegove stvari, ki smo pod njegovo oblastjo in od njega popolnoma odvisni, in da ima on pravico storiti z nami kar koli hoče. Vera naša v njegovo dobrotljivost pa nam jamči, da Bog te svoje pravice ne bo zlorabil v našo nesrečo. Nikar ne jadikuj, da je Bog pozabil na te. Take pritožbe so krivoverske in naravnost bogokletne. Ako bi ti v budih urah svojega življenja hotel prav pomisliti, koliko hudo je greh, tudi odpustljivi greh, potem bi tudi spoznal, da vsi britkosti, katere moraš pretrpeti, le majhna kazen, da zaslužiš mnogo hujšo. V britkih urah svojega življenja se spominjaj besed sv. pisma, ki pravi: "Tepnja Gospodovega, moj sin, ne otrešaj od sebe; in naj ti ne upada srce, kadar te on strahuje; zakaj kogar Gospod ljubi, ga tepe, in ima nad njim dopadajenje, kakor oče nad sinom."

Ako pa misliš, da so težave tako velike, da jih nikakor ne moreš nositi sam, tedaj se zateci k Jezusu, on je rad pripravljen pomagati ti, saj te on sam vabi in kliče: "Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obloženi in jaz bom poživel." Pojdi, kadar se ti posebno hudo godi pred tabernakelj in Jezusovemu usmiljenemu Srcu potoži svojo britkost. Spolnuj nasvet kralja Davida, ki veleva: "Vrzi svojo skrb na Gospoda, in on te bo preživel; nikdar ne bo pustil pravičnemu omahnuti." Ne obupaj, marveč stavi vse svoje zaupanje v Boga in spopolni se bodo tudi na teboj besede današnjega lista: "Bog vse milosti pa, kateri nas je poklical k svoji večni časti v Kristusu Jezusu, vas bo po kratkem trpljenju spopolnil, utrdil in ukoreninil. Njemu bodi čast in gospostvo na vse vekoma! Amen." REV. J. P.

GOVOR REV. D. I. DERMOTTA O ŽUPNIH ŠOLAH.

Priobčil Rev. J. Plaznik.

(Nadaljevanje.)

Pravi sovražniki javnih šol.

Zapomniti si je treba, da niso katoličani krivi, da niso državne šole take, kakoršne je hotela imeti država. Bili so fanatiki, kateri so mislili, da je ravno tako njihova dolžnost, da zatro vero v katoliških otrocih, kakor je Savel iz Tarza mislil, da je njegova dolžnost, da pripelje kristjane iz Damaska zvezane v Jeruzalem. Bile so to protikatoliške organizacije, samoizvoljeni varuhi javnih šol, kateri so onemogočili nepristranske šole, v katerih bi se ne žalila vera. Pravi sovražniki so oni, kateri so spremenili šole o nekatere spreobračevalnice.

Nekoliko opazovanja mora prepričati katoličane, kakor tudi veliko protestantov, da tvorijo ljudje brez vsake vere, cerkve in veroizpovedanja ravno tako svoj oddelek, kakor baptisti, metodisti in presbiteranci; da je šola brez vere ojačevanje k zatajevanju krščanskega nauka; prepričati nas mora, da so brezverci ravno tako strankarski, kakor šole na verski podlagi. Zato je ravno tako krivično obdajati kristjane, za šole, katere so naklonjene brezverstvu, kakor če se obdajati katoličane za verske šole. Zanimanje je večkrat veri škodljivejša, kakor napad. Neobdelana tla ne prinašajo sadu, ampak osad in plevelj, kjer delajo kače svoja gnezda. "Neobdelana tla, ki rode trnje in osat,

so stalna podoba človeškega srca, katerim se godi ravno isto, katero bo rodilo ravno tako trnje in osat brez skrbnega in paznega gospodarja." Postava kaznuje očeta morilca ravno tako, če pusti otroka umreti med rožicami, kakor če ga vrže divjim zverinam.

Dvojne vrste brezverci so — tisti, ki niso v veri poučeni in oni, ki dvomijo in taje, zametujejo in delujejo proti veri. Četudi so prvi manj krivi, vendar prinašajo oboji enak sad. "Kdor ni z menoj je zoper mene; kdor z menoj ne zbira, raztresa," pravi Kristus. Če šola ne uči nikake vere, si bo otrok mislil, da ne dobiva verskega pouka, si bo otrok mislil, da zato ne, ker ni nobena vera vredna, da bi se je učil, da so Bog toliko briga za verske nauke in bogocastje, kakor za pravila kakoga socijalnega kluba. V takih sklepkih jih potrjuje veliko število ljudi, ki so se izžolali v javnih šolah in ne pripoznajo nikake vere, nikake cerkve, nikakega bogocastja.

Girard College je ustanovil brezverec; zato je pravi zgled brezverske šole. Nek črnoobleden mož je hotel vstopiti, kar se mu je pa zabranilo. Na vprašanje se mu je pojasnilo, da zato ne, ker je duhovnik. "Kaj vraga govoriš!" je rekel obiskovalec. Vrtar je takoj sprevidel, da tak gospod ne bo škodoval nepristranskemu značaju šole, četudi bi bil duhovnik, je takoj odgovoril: "O, yes; le vstopite!"

Nekatoličani se vznemirjajo.

Nekatoličani niso zadovoljni z vzgojo javnih šol. Odpirajo se jim oči in sprevidevajo, da otroci, kateri do vrste te šole, ne pripoznavajo nikake vere. Začeli so poslušati pridigarje, kakoršen je Rev. Dr. Floyd Tonkins iz Philadelphije, kateri trdi, da "javne šole dajejo samo izobražene živali." Zborujejo in se posvetujejo, kako bi zboljšali moralno stanje v javnih šolah.

Ko sprevidijo, da se verske ločine ravno tako razločujejo v moralnih naukih, kakor v verskih naukih, da se morala ne da učiti brez vere, da bi verouk spremenil javne v verske šole, pravijo, da je potreba moralnih naukov v javnih šolah, če mogoče brez verskega strankarstva; če pa to ne gre, naj se pa versko strankarstvo vpelje. Rev. Dr. Tomkins pravi, da če ni mogoče drugače, se mora pa ravno toliko ozirati na moralo in mnenje starišev, kakor se ozira na mnenje starišev pri pouku o godbi in risanju v javnih šolah. Prav imajo v tem, da je treba otroke tudi moralno vzgojiti, motijo se pa v tem, da hočejo vpeljati nekaj, s čemur se ne vjema niti mnenje otrok niti mnenje starišev, kjer se razločujejo v mnenju prav v podlagi, kakor razporoki in zopetni poroki.

Kaj naj uče o razporoki v javnih šolah. Katoličani verujejo, da kar je Bog zvezel, človek ne bo razvezal. Protestanti trde, da je vsajen vzrok v sv. pismu, kateri opravčuje razporoko in zopetno poroko. Država razporoči iz različnih vzrokov. Ali lahko rečejo otroci razporočenih in zopet poročenih starišev, da njihovi stariši žive v prečestvu in da so sami nezakonski? V svojem posvilitnem govoru je rekel Washington: "Bodimo previdni, predno rečemo, da se morala lahko vzdrži brez vere. Pamet in skitšnja nam to prepovedujeta.

Moralni nauki ne izdajo ničesar brez vere. Samo razločevanje med dobrim in slabim nagne malokaterega, da bi se izogibal slabega in delal dobro. Moder izrek skoraj nikoli ne odvrne neumnega dejanja. (Nadaljevanje sledi.)

PREDPOGOJKI K PRAVI SREČI.

Sreča je podobna fino obrušenemu demantu, ki nas očara s svojim vedno se izpreminjajočim leskom. Čimbolj ga sučemo in obračamo, tembolj se izpreminja in blišči.

Vsak si predstavlja srečo po svoje. Enemu velja bogastvo in čast, drugemu slava in lepota, bolniku zdravje, samotnemu skrbeča ljubezen, revnemu in zatiranemu prostost in uživanje.

Vse vrvi in drvi za njo. Kolikor glav, toliko misli, kolikor src, toliko različnih želja. Ena sama velika misel, ki drvi kot mogočni val vsa srca v eno pristanišče, je hrepenenje po sreči!

Pot do sreče se nam zdi težavna in skrita, težko jo je najti. Kako malo jih je pravzaprav srečnih na svetu. To pa zato, ker je njih srce nenasitljivo, njih upi previsoki in dalekosežni.

Pogostokrat bega naša koprneča duša v daljave, medtem pa prezremo veliko sreče, ki zeleni pred našimi nogami.

To nestrno pričakovanje in kopnenje naše duše je nevarno, ker nam vzame veselje do dela in greni življenje. Delo pa je najboljši tolažnik po trtega in žalostnega srca. Ako hočemo najti ključ, ki nam odpre skrivnostna vrata do sreče, mora brezpogojno sodelovati tudi naša volja. Ni res, da je pot skozi življenje vseskozi trnjeva in polna težav. Najdejo se še cvetke ob nji, ki nas mimogrede prav prijazno pozdravljajo, bistri studenci in senčnata drevesa, ki nam slajšajo potovanje.

Ako pomislimo, koliko dobrot nam je Bog naklonil brez zaslužnja, počevda nas bode hvaležnost in spoznanje gotovo najprej na ono skrivnostno pot, ki pelje k sreči.

Vzgojimo naše srce zanjo! S tem, da osrečimo mi druge, postanemo srečni sami. Osrečiti pa zamo-

življenje. Siromaka z malim darilcem, prijazno besedo, daljnega prijatelja s sočutnim pismom, s smehljajočo odgovorjo v korist našega bližnjega, bolnika s tolažilno besedo ali malo cvetko.

Vse to se nam zdi malenkostno, vendar je osrečujoče za nas in one, kojim smo se ljubeznjivi izkazali. Čimbolj se trudimo bližnjega osrečiti, tem ljubkejšo in zadovoljnejšo se nam smehlja naše življenje. Pot do sreče ni več trnjeva, kjer je poslana z dehtečim cvetjem naših dobrih del.

Denar in lepota izgine lahko čez noč; zato bogastvo, ki se razumno ne uživa, in lepota, ki v samotni ovene, ne osreči onih, ki oboje imajo.

Duso je treba vzgojiti za ono srečo, ki ni odvisna od nvanjega sijaja in ni podvržena spremembi. Prava sreča biva globoko v nas in vsak človek jo lahko doseže, če ima trdno voljo in moč sam sebe nadvladati in svoje želje krotiti. Tebi pa, mlada gospodinja, veljajo besede modrega Siraha: "Kakor svetu vzhajajoče solnce na božjih višavah, tako je lepota dobre žene njeni hiši v krasoto."

Kakor solnce razširja svojo svetlobo in toploto, tako naj žarki tvojih čednosti v zvesti ljubezni prešinjajo tvojo družino, tvoja dobra dela pa siplje srečo tudi na vnanje. Ti bodi srce svoje družini, ljubezen pa temelj, na katerem naj sloni vse tvoje delovanje.

Vsa tvoja dela v krogu tvoje družine naj bodo mirna, brezšumna, kajti najboljša žena je gotovo ona, o kateri se najmanj govori. Ljubezen preмага vse, tudi vse pretrpi. Vedi, da so v tvojem blagem srcu skrita ona skrivnostna vrata, skozi katere popelješ sebe in svojo družino do one prave, nezvenljive sreče, ki se nam vsem obeta po smrti v nebeshih. Tu na zemlji uživaš le odlomke one sreče, ako si čistega srca in imaš dušo pokojno.

Le ko dosežeš cilj življenja, približaš se gomili svoji. Takrat konec vsega bo trpljenja, mir bo duši tvoji.

Do tedaj pa srce koprneče zaman si išče srečo. Ker na zemlji sreče ni, — sreča prava v Bogu spi.

IZ KRALJSTVA IZNAJDB.

Moderna kultura ima za dolžnost pravičnosti, da izumitelju in samo njemu zagotovi za določene zaslužnino izrabljanje predmeta, oziroma priloge, katere duševni oče je on. Vse, kar ima s to stvarjo kaj opraviti, spada do patentno pravo.

Umevno je, da hoče živeti vsakdo vsaj v blagostanju, a le malokdo ostane v svojih željah tako ponižen: večina ljudi hrepeni po bogastvu. In če jim pri tem stremljenju odpovedo vsa druga sredstva, niso redki ljudje, ki se zateko k zadnjemu sredstvu, k iznajdbam. Bogastva si želeč revež je čital ali slisal, kakšne bajne zaklade je prinesla ta ali ona iznajdba temu ali onemu človeku v ubožno kočjo. "Če se je onemu posrečilo, zakaj bi se moralo vsede in misli in tuhta in meša in kuha in pili in zbija, kar se da. Kratkotrajno, počasi postaja izumitelj in neredko tudi postane. Nikakor se ne da tajiti,

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O. Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill. Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", 11 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

da so mnoge iznajdbe le na ta način zagledale beli dan.

Često dela človeku preglavico, resno se držati, če pogleda v seznamek vseh različnih predmetov, ki zahtevajo kot na novo izumljeni zakonitega varstva. Naj sledi nekaj cvetov takih patentov: "Podmorski omnibus", — "Čevlji z ventilacijo", — "Avtomatično sezuvajoči zaječ", — "Kopalna blazina", — "Sveteči klobuk", — "Obuvalo za živali", — "Priprava, ki se z njeno pomočjo ohrani pri dvokolesnih vozovih ravnotežje", — "Avtomatični ugaševalec sveč".

Vendarle pa moramo priznati, da ideje, za katere se tukaj gre, pravzaprav niso ravno tako napačne. Morda se kdaj še prav dobro obnesejo v praksi in nikakor jih ne smemo kar kratkoma zasmejevati in odklanjati. Ravno tako iznajdbe, ki so v zvezi z vsakdanjimi potrebami življenja, so bile za človeštvo često neprecenljive vrednosti in so prinesle iznajditelju velikanske svote. Tako je prinesel zvonec, ki visi nad plinovim plamenikom duševnemu očetu blizu pet milijonov kron. Direktno v spanju je prišel baje neki inženir Springer na to, kako bi se dala napraviti avtomatično delujoča zaviraca. Zbudil se je in je poizkusil prestaviti v resnico, kar ga je bil učil spanec. In posrečilo se mu je! Nekaj dni pozneje mu je že nedok ponudil za njegov patent 35,000 dolarjev. Srečni človek je torej v resnici v spanju prišel do denarja!

Včasih je pa bil le slučaj, ki igra že tako in tako veliko vlogo na polju izumov, oni Prometej, ki je pokazal človeku luč spoznanja, po kateri poti bo prišel do zlata. Živel je v severoamerikanski državi Main neki farmer, priletel mož, ki ga je silno dražilo to, da so porabili njegovi številni otroci toliko ubutali. Vedno nove čevlje in nove čevlje! A vsaki so bili naenkrat za nič; zlasti spredaj na prstih so bili vsa-

ki takoj obrabljeni ali celo poškodovani. To mu je vdihnilo v modro glavno srečno misel, da je oborožil vsake nove čevlje na prstih z bakrenim oklepom. To je pomagalo izbornu; vsaki čevlji so trpeli trikrat dalje, nego pred. Neki trgovec, ki je ravno obiskal farmo, je svetoval modremu farmerju, naj vzame na to pripravo patent. Rečeno, storjeno. Nekaj tednov pozneje je bil patent že dalje prodan za 400,000 mark.

Neredko je že tudi pravočasno patentirana igrača naredila kneza iz ubogega nemanča. Neki pleškar se ravno žuri s tem, da bi nadahnil steno visoke hiše z novimi barvami; visokogori stoji na leskvi. Ker potrebuje ravno nakaj kljuk zaponk, vzame dva naenkrat v roko. Pri tem mu pa slučajno zaponki uvideta druga v drugo in več ur se mora truditi, predno je razreši. To ga je pripravilo do tega, da je sestavil dvojno zaponko; če sta se obesila oba dela zaponke drug na drugega, ju je mogel zopet ločiti. Človek, ki je poznal neko skrito njuno posebnost. Torej nekaka igrača za otroce, potratna časa za one, ki jih nujno reje tako stvari kratkočasiti! Ko je patent naznanil, je vsakdo, ki je o tem slisal, skomizgnil z ramami, češ, potem pa že ni pod črepinjo vse prav redu. A mož je pri tem obogatel.

Iz kraljestva patentov je tudi sledila ča dogodbica, ki je že zato vredna, da se omeni, ker na posebno karakterističen način dokazuje, kako se na svetu vse spreminja. Leta 1899, ko je malega travna, je bilo v nemškem državem zboru prvo branje mesnega in mesarskega zakona. Poslanec Vich haben je trdil v svojem govoru, da je slisal, da nameravajo nazvati Amerikanci neko posebno dragoceno suhino "Buelowo šunko". To v zahvalo očividno protekcijo, katero so uživali ameriški mesni izdelki v veliki (Nadaljevanje na 5. strani.)

DELA YCEY

v žicarni (Wire Drawers) rabimo za stalno delo ob dobri plači. Pišite angleško za pojasnila na

JOS. HERMAN,

Keystone Steel and Wire Co., Peoria, Illinois

Pripravljanje in pripravnost

Mnoge prodajalne se motijo, če mislijo, da je isto, če se pripravljajo ali če so pripravljene, zato se vedno pripravljajo mesto, da so pripravljene.

Naša prodajalna pa je popolnoma pripravljena, da lahko služi vsem možem in mladeničem z

Kuppenheimer-jevimi oblekami \$16 \$18 \$20 \$22 \$25

THE EAGLE

Math Simonich, vodja 406-408-410 N. Chicago St.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. Sedež: JOLIET, ILL. Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915. Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916. Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill. Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill. 3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill. Josip Težak, Joliet, Ill. Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasiło: AMERIKANSKI SLOVENEČ, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8 člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

PRISTOPILO ČLANI(ICE).

K društvu št. 1, Joliet, Ill.: John Prebelich, Mary Prebelich, Frank Ozbolt, Anton Tadey, John Tadey.

K društvu št. 6, Waukegan, Ill.: Lucy Seaman, Mary Steblaj.

K društvu št. 9, Chicago, Ill.: Anna Kure, John Hušič.

K društvu št. 10, South Chicago, Ill.: Stephen Gregurič.

K društvu št. 11, Pittsburgh, Pa.: Frank Cvetich, Magdalena Miketich, Nicholas Kriel, Anna Sustar, Victor Vouk, John Marušič, Frank Marušič, Katherine Mihalich.

Joliet, Ill., 27. jun. — Društvo Sv. Družine je imelo svojo redno sejo zadnjo nedeljo.

Dovolilo je izplačati bolno podporo sledečim udom:

Br. Matt Benac za 15 dni \$15.00, br. Štefan Štanfel za 16 dni \$16.00, sestri Rose Bluth za 8 dni \$8.00.

Glede letošnjega piknika je poročal odbor, da je Theiler's park najet za v nedeljo dne 13. avgusta in ta dan se priredi našega društva piknik. O nadaljnjih pripravah se bo razpravljalo na prihodnji seji.

Citalo se je pismo, kot vabilo na paradu 4. julija, katero se je vzelo na znanje in društvo je sklenilo, da se korporativno ne udeležijo parade in zato tudi ne obljubi prispevati za godbo.

Posamezni člani se lahko udeležijo, če hočejo.

Naše društvo lepo raste in napreduje, kakor s številom članov in članic, tako s številom stotakov v bolniški blagajni. Zdaj smo imeli tekem meseca le 3 bolnike za nekoliko malega časa, a so vsi ozdravili in eden nov bolnik se je pred kratkim javil, br. John Mlakar ml., kateremu je padlo na nogo železo v tovarni.

Kdor želi pristopiti v naše veliko društvo, naj se oglasi pri podpisane-mu. Zdaj je še pristop v društvo brezplačen.

Z bratrstvom pozdravom Jos. Klepec, tajnik.

Pittsburgh, Pa., 26. jun. — Društvo Sv. Družine št. 11 D. S. D. je imelo večeraj svojo redno mesečno sejo, katera se je udeležilo brez malega vse članstvo. Kakor je bilo že omenjeno v našem Glasilu Amer. Slovence, da se bode na tej seji prečitalo načrt društvenih pravil, se je tudi zgodilo.

Pravilni odbor želi pojasniti, kako naj se plača podpora onim članicam, katere so v porodih. Po daljšem dogovoru se sklene, da se plačuje oziroma podpore se šteje vsaki članici 10 dni po porodu. Za vse druge boleznis o ženske deležne podpore kakor možiki. Bolna podpora se izplača vsakemu udu, če je bolan 8 dni. Sklenilo se je tudi, da društvo izbere svojega zdravnika za vsprejemanje novih članov in v slučaju bolezni vsakega udu obišče naš zdravnik. S tem bode družba in članstvu dosti pomagano, kajti nekateri zdravniki imajo pretirane cene.

Ker se je večerajšnja seja malo predelač zavlekla, prosi zdolaj podpisani odbor cenjeno članstvo, da ne zameri, posebno nove prosilce, katerih je ravno 10 (beri: deset) bilo pričujočih.

Naše društvo počasi lepo napreduje; dasiravno je še mlado, 3 mesece staro, šteje danes čez 50 udov. To je dober dokaz, da je nam Pittsburghom bilo potrebno še eno zraven K. S. K. J. katoliško društvo. Nihče nam ne more očitati, da smo kakšni zdražbarji, nikomur ne škodujemo; pomagali pa bodemo, kdor pristopi v našo vrsto.

Kakor je bilo že zadnjič v Glasilu omenjeno, da je društvo sklenilo dati zlati uro na žrebanje, se je za sedaj s 3. julija veselica slovenske župnije in nam vseh je sveta dolžnost, da tam po-da se te veselice udeležijo.

Bratski pozdrav vsem članom in članicam naše slavne Družbe Sv. Družine pošilja Odbor.

IZ KRALJESTVA IZNAJDB.

(Nadaljevanje s 4. strani.)

škodo domačin od tedanjega državnega tajnika urada za vnanje posle. Za to opombo je vtaknil govornik v žep opomino k redur; o slučaju se je mnogo govorilo in "Buelowova šunka" je postala pravcata krilatá beseda. Neke-mu mesarskemu mojstru v Hamburgu se je pa zdelo posebno imenitno, da bi prehitel Amerikance, in hitro je zahteval od cesarskega patentnega urada zakonitega varstva besede "Buelowova šunka" za gotove svoje izdelke. Imenovani urad mu je pa odgovoril, "da je sicer navada, da se rabijo imena velikih mož kot fantastna imena pri varstvu vzorcev, kakor Bismarck, Hohelohé i. dr., ker so se ti moške odlikovali in so njih imena znana in slava, v tem slučaju pa, če je z izrazom "Buelow" mišljen državni tajnik urada za vnanje posle, stvar ni taka, ker ta še ni izvršil dovolj imenitnih činov, da bi bilo njegovo ime slavno in splošno znano. Zato se mora vpis besede "Buelow šunka" odkloniti." Mož šunk se pa ni dal kar tako ugnati v kozji rog. Iskal je in iskal, dokler ni izvohal nekje mesarja z imenom Buelow. Tega je pregovoril, da mu je dal v njebov namen svoje ime in nato je bila varstvena znamka "Buelowova šunka" brez vseh ovir vpisana v patentni seznam.

Patenti — nič kot patenti, kakor da-leč gre pogled! Kako so zasmehovali celo njegovi praktični rojaki Severo-amerikanca, ki je zahteval zakonitega varstva za kovinske gumbe pri čevljih! Ta iznajdba, sama na sebi tako priprosta, ga je naredila za milijonarja. Ne mnogo drugače se je godilo onemu, ki je prvi nadomestil gumbe pri rokavicah z "mehaniko"; podobno onemu, ki je prvi začel zamaševati steklenice s kovinskim zamaškom mesto s probkovim, in nič drugače onemu, ki je izumil jaške za konzerve, pri katerih ni treba noža, če se hočejo odpreti, ker se dajo odpreti s samim pristikom.

Včasih patentira kdo kako pozabljeno stvar ali izgubljeno tehniško umetnost. Tako je bilo s takozvanimi varnostnimi iglami, ki niso bile pravzaprav nič drugega, kakor zvesta kopija iz starorimskih časov. Tisti, ki jih je zopet oživil, je po njih obogatel. Pred nekaj desetletji je brskal neki Benečan, po starih knjigah in obledelih rokopisih. Pri tem je našel na stare recepte, po katerih so stari umetniki palače dožev izdelovali slavnoznane steklene mozaike in naphovalii lične steklene posode in posodice. Umetnost se je bila popolnoma izgubila; nikdo ni vedel več zanjo. Ljudje so neverjetno zmajevali, ko je zahteval Commendatore Salvati, tako se je imenoval oni srečni človek, na to staro umetnost patent. Imel je krašne uspehe.

Ni vsakdo tako neumen, kakor čevljar Gregor Urban iz Budjevic, ki je izumil, kakor je dokazano, črnilo za čevlje, a je moral doživeti, kako so drugi s to njegovo iznajdbo obogateli, sam si je pa moral s trdom služiti vsakdanji kruh. Kovinsko pero je izumil leta 1808 neki učitelj v Kraljevici nam Pruskem. Razobnal je to novico v svet, vesel lepega uspeha. Zvedel je je tudi Anglež Mr. Perry v Birminghamu; patentiral je iznajdbo hitro kot svojo in postal je milijonar, dočim je umrl njen pravi duševni oče v revščini. Anglež je bil pač Anglež.

POMAGAJMO REVEŽEM V SLOVENSKI DOMOVINI!

Lakota! Največja sila nad človekom v boju in miru je lakota. Hujša kot največji topovi, silnejša kot ogromne ladje in podmorski čolni, nevarnejša kot granate in šrapneli, celo hujša kot bolezen je lakota, ta tovaršica vojske. In lakota trka na vrata tisočih hiš in hišic v slovenski domovini, kjer vzdihajo v zapuščenosti tisočere vdove in sirote padlih vojakov slovenskih. Pomagajmo jim!

Dvanajsti izkaz darov.

Rev. Anton Berk, Cleveland, O. \$5.00

Objavljamo tudi njegovo lepo pismo, ki se glasi:

Cleveland, O., 26. junija 1916.—Amerikanski Slovencec, Joliet, Ill. Gospodje:—Priloženo najdete ček za pet dolarjev, katere darujem v sklad za bedne v stari domovini. Ta darček naj spremljajo besede, ki jih tudi lahko objavite:

"Amerikanski Slovencec", bodi tolažbe studencl Lajšaj sirotekam gorje, dvigni v pomoč jim roke. Vsakdo dodaj en dolar, tisočev pet da bo dar!"

S priručnim pozdravom Vam udani ANTON BERK.

Poprejšnji darovi:

I.

- Amerikanski Slovencec.....\$ 5.00 Slovenian Liquor Company..... 10.00 Anton Nemanich, Joliet..... 10.00 Math Simonich (predsednik)..... 10.00 The Eagle prodajalca, Joliet..... 10.00 Rev. John Plevnik, Joliet..... 10.00 Filip Gorup, Joliet..... 5.00 Jos. Klepec, Joliet..... 5.00 John N. Pasdertz, Joliet..... 5.00 John Petric, Joliet..... 2.00 Anton Rovšek, Clinton, Ind..... 2.00 Joseph Legan, Joliet..... 1.00 George Stonich, Joliet..... 1.00 Imbro Kožar, Joliet..... 1.00 Frank Klenovšek, Joliet..... 1.00 Jos. Kolenc, Joliet..... 1.00 Ant. Libersher, Joliet..... 1.00

II.

- Škof J. Trobec, Rice, Minn..... 15.00 Rev. John Trobec, Rice, Minn..... 10.00 Marija Trobec, Rice, Minn..... 5.00 Johana Trobec, Rice, Minn..... 5.00 Marijana Trobec, Rice, Minn..... 5.00 Mihael Bambič, Joliet..... 1.00 John N. Simonich, Joliet..... 1.00 Jos. Keber, Joliet..... 1.00

III.

- Marko Papich, Joliet.....\$5.00 Anton Toleni, Tioga, Wis..... 5.00 John Pelhan, Houston, Pa..... 5.00 Geo. Pavlakovich, Denver, Colo..... 1.00 John Klun ml., Denver, Colo..... 1.00 Primož Skumautz z družino, St. Cloud, Minn..... 5.00 Mary Slivnik, St. Cloud..... 1.00 Ivan Salmič, Whitney, Pa..... 1.00 Anton Žagar, Whitney..... 1.00 Anton Velikonja, Whitney..... 1.00 Franc Jezeršek, Whitney..... 1.00 Franc Rom, Whitney..... 1.00 Mike Ludenič, Whitney..... 1.00 Franc Sladič, Whitney..... 50 Alois Hostnik, Whitney..... 50 Neimenovan, Whitney..... 50 Jurij Hoenigman, Whitney..... 50 Ivan Rugelj, Whitney..... 50 Anton Krajšek, Whitney..... 50 Franc Kolenc, Whitney..... 50 Josip Salmič, Whitney..... 50 Ivan Krajčevič, Whitney..... 50 Jakob Podražaj, Whitney..... 50 Ivan Mužnjak, Whitney..... 50 Franc Tratar, Whitney..... 50 Mihael Tratar, Whitney..... 50 Ivan Resnik, Whitney..... 50 Ernest Brear, Whitney..... 25 Josip Brear, Whitney..... 25 Ivan Odlazek, Whitney..... 25 Jurij Frigelj, Whitney..... 25 Matevž Završ, Whitney..... 25 Ivan Arh, Whitney..... 25 Franc Prijatelj, Whitney..... 25 Alois Švigelj, Whitney..... 25 Martin Kočevar, Whitney..... 25 Anton Slapšak, Whitney..... 25 Ignac Bredač, Whitney..... 25 Vinko Resnik, Whitney..... 25 Ivan Zafutta, Whitney..... 25 Josip Oberster, Whitney..... 25 Ivan Keržič, Whitney..... 25 Jurij Konredina, Whitney..... 25 Marko Ludenič, Whitney..... 25 Anton Mauser, Hostetter, Pa..... 1.00 Anton Rak, Hostetter..... 50 Josip Plankar, Hostetter..... 50 Ivan Rohli, Hostetter..... 50 Franc Segula, Hostetter..... 50 Anton Mrgole, Hostetter..... 50 Martin Zbakar, Hostetter..... 50 Josip Zakračajšek, Hostetter..... 50 Franc Jordan, Hostetter..... 50 Matija Mihelič, Hostetter..... 50 Franc Povhe, Hostetter..... 25 Jakob Skaza, Hostetter..... 25 Franc Kuhar, Hostetter..... 25 Jakob Povše, Hostetter..... 25 Franc Zbakar, Hostetter..... 25 Anton Lamovšek, Hostetter..... 25 Jakob Encj, Hostetter..... 25 Karol Salmič, Hostetter..... 25 Ivan Gorub, Hostetter..... 25 Martin Kuselj, Hostetter..... 25 Anton Troha, Hostetter..... 25 Ivan Jamšek, Hostetter..... 25 Alois Marušič, Hostetter..... 25 Luka Lušina, Hostetter..... 25 Anton Gracar, Hostetter..... 25 Ivan Kovač, Hostetter..... 25

- Alojzija Zafutta, Hostetter..... 10 Darove iz Whitney in Hostetter nabral g. Ivan Salmič.

IV.

- Zlatomašnik Ignacij Tomazin, Albany, Minn.....\$20.00 Matt Flainik, Douglas, Ariz..... 10.00 John P. Pasdertz, Chicago, Ill..... 2.00 Nick Karin, Whiting, Ind..... 1.00 John Lousha, Hartford, Ark..... 1.00 Marie Lousha, Hartford, Ark..... 1.00 Jos. Križnar, Joliet..... 50 Ant. Križnar, Joliet..... 25 Fr. Pintar, Joliet..... 25 Michael Trost, Joliet..... 1.00 Josip Zlogar, Joliet..... 25 Jakob Vode, Joliet..... 1.00 Mathias Kraker, Wahpeton, N. Dak..... 1.00 Jos. Perme, Forest Grove, Mont..... 1.00 Frank Razinger, Sartell, Minn..... 1.00

V.

- Rev. John C. Gruden, St. Paul, Minn.....\$ 5.00 Frank Razinger, Sartell, Minn..... 3.00 Jos. Gersich, Joliet..... 1.00 Anton Petric, Girard, Ohio..... 1.00 Frank Perovšek, Willard, Wis..... 50 Jakob Swan, Valley, Wash..... 50 Janna Erven, Valley, Wash..... 35 Rose Burya, Valley, Wash..... 25 Michael Burya, Valley, Wash..... 25

VI.

- Naselbina Sv. Jožefa, Valley, Wash..... 50.75 Gregor Cesar, Joliet..... 50 Matt. Gregorič, Joliet..... 50 Neimenovan, Deary, Idaho..... 1.00 Jakob Hlebajna, Sartell, Minn..... 2.00 Philip Hergula, New York, N. Y..... 2.00

Darovi fare sv. Štefana, P. O. Rice, Minnesota.

- Društvo sv. Štefana.....\$25.00 Žensko dr. sv. Rožnega venca..... 20.00 Dekliško dr. sv. Rožnega venca..... 5.00 Andrej Legat..... 10.00 Martin Legat..... 5.00 Jernej Justin..... 5.00 Jožef Slivnik..... 3.00 Peternelova družina..... 2.50 Franc Vouk..... 2.00 Štefan Legat..... 2.00 Neimenovana..... 2.00 Urša Moličnik..... 1.25 Katarina Biček..... 1.00 Krausova družina..... 1.00 Lenka Kocijancič..... 1.00 Matevž Hudovernik..... 1.00 Andrej Kapus..... 1.00 Jurij Hercing..... 1.00 Aleš Simič..... 1.00 Valentin Uderman..... 1.00 Janez Legat..... 1.00 Jožef Kapus..... 1.00 Jožef Ferche..... 1.00 Jožef Oman..... 1.00 Janez Žumer..... 1.00 Neža Kapus..... 1.00 Franc Trobec..... 1.00 Jos. Jakopič..... 1.00 Jurij Kocijancič..... 1.00 Marija Justin..... 1.00 Marija Oman..... 1.00 Janez Jeklič..... 1.00 Jos. Torkar..... 1.00 Josip Poglajen..... 1.00 Mina Jan. Poglajen..... 1.00 Gregor Smolej..... 1.00 Johana Blenkush..... 1.00 Jera Peternel..... 1.00 Franc Seliskar st..... 1.00 Jožef Seliskar..... 1.00 Franc Seliskar ml..... 1.00 Urša Smolej..... 1.00 Jožef Smolej..... 1.00 August Schuneman..... 1.00 Franc T. Peternel..... 50 Johana Peternel..... 50 Janez Rekar..... 50 Janez Zupan..... 50 Fel. Kiefer..... 50 Andrej Blenkush..... 50 Matevž Kozel..... 50 Anton Blenkush..... 50 Janez Smolej..... 50 Ciril Ferche..... 50 Andrej Then..... 50 Kiliian Then..... 50 Franc Oman..... 50 Jakob Žumer..... 50 Anton Justin..... 50 Blaž Moličnik..... 50 Janez Smerke..... 50 Reza Hlebajna..... 50 Marija Mrak..... 50 Reza Oman..... 50 Jožef N. Justin..... 50 Marija Stegnar..... 50 Meta Zumer..... 50 Marija Zumer..... 50 Andrej Robič..... 50 Jožef Blenkush..... 50 Janez Hlebajna..... 25 Anton Oman..... 25 Jos. Pogačnik..... 25 Miha Simič..... 25 Louis Peternel..... 25 J. C. Heim..... 25 Mat. Hudovernik, ml..... 25 Anton Žumer..... 25 Tomaž Oman..... 25

VII.

- Rev. Dr. John Seliskar, St. Paul \$15.00 Fr. Kozina, Buffalo, N. Y..... 1.00 Frank Skul, Joliet..... 50 Neimenovan, Joliet..... 1.00 John Hajnik, Milwaukee, Wis..... 1.00 Mat. Šega, Joliet..... 1.00 Neimenovana, Albany, Minn..... 1.00 John Culjan, Utica, Ill..... 1.00 Marija Culjan, Utica, Ill..... 1.00 Frank Zupančič, Utica, Ill..... 25 Peter Oman, Utica, Ill..... 25 F. G. nagrado od Dekl. Mar. Družbe, Joliet..... 5.00 Fr. Konclija, Corwin Springs, Mont..... 1.00

Dar društva sv. Družine št. 9 D. S. D.

- Peter Katič.....\$1.25 Mihael Brinc..... 1.00

- Anton Brodarič..... 1.00 Mary Bizjak..... 50 Louis Duller..... 25 John Sintič..... 25 Michael Sugel..... 25 John Verbišar..... 25 Marko Kure..... 25

Nadaljnji darovi iz krajev Whitney in Hostetter, Pa.

- G. Ivan Salmič nabral nadalje: Josip Fresel, Whitney, Pa.....\$ 1.00 Janko Prosloli, Whitney..... 1.00 Ignac Planinčič, Whitney..... 1.00 Štefan Nejak, Whitney..... 1.00 Štefan Lehpaer, Whitney..... 1.00 Josup Kuril, Whitney..... 1.00 Janko Pihler, Whitney..... 1.00 Štefan Slavič, Whitney..... 50 Franc Tandarič, Whitney..... 50 Tomaž Tandarič..... 50 Janko Lehpaer, Whitney..... 50 Tomaž Pavšič, Whitney..... 50 Franc Savansky, Whitney..... 50 Peter Ivanac, Whitney..... 50 Josip Ivanac, Whitney..... 50 Jurij Kotarski, Whitney..... 30 Josip Pavšič, Whitney..... 25 Tomaž Ivanac, Whitney..... 25 Tomaž Brezer, Whitney..... 25 Gregor Kuhar, Hostetter, Pa..... 50 Luka Lušina, Hostetter..... 50 Alois Lušina, Hostetter..... 50 Franc Lamovšek, Hostetter..... 25 Ivan Zaubi, Hostetter..... 25 Alois Planinšek, Hostetter..... 35 Alois Keše, Hostetter..... 25 Franc Abonar, Hostetter..... 25 Josip Zbakar, Hostetter..... 25 Anton Zbakar, Hostetter..... 25 Martin Gorenc, Hostetter..... 25 Neimenovan..... 25

VIII.

- Društvo Sv. Družine, Joliet, Ill. \$50.00 Louis Berce, Iron Mountain, Mich..... 3.00 John Mišič, Bonifas, Mich..... 1.00 Jos. Levstek, Bonifas, Mich..... 50 Jos. Božič, Bonifas, Mich..... 50 Fr. Levstek, Bonifas, Mich..... 50 Geo. Matekovič, Girard, Ohio..... 1.00 Frances Tomsha, Valley, Wash..... 50 Martin Likovich, Joliet..... 1.00 Miss Mary Ogulin, St. Paul, Minn..... 2.00 Miss Frances Grčar, St. Paul, Minn..... 2.00 Miss Uršula Grčar, St. Paul, Minn..... 2.00 Peter Rogina, Joliet, Ill..... 50 Jera Bernik, St. Stephen, Minn..... 2.00 Neimenovana, St. Stephen, Minn..... 1.00 Mrs. Mary Lajevich, Chicago, nabrala..... 37.25

IX.

- Rev. A. Ogulin, St. Paul, Minn. \$15.00 Jos. Šabec, Sandwich, Ill..... 1.00 Frank Perovšek, Willard, Wis..... 2.00 Josip Jordan, Willard, Wis..... 50 Lovro Petkovšek, Little Falls, N. Y..... 1.00

Zbirka darov iz Jenny Lind, Ark.

- John Erzen, Jenny Lind, Ark.....\$2.00 Mihael Paučnik, Jenny Lind..... 1.00 John Tratnik, Jenny Lind..... 1.00 Martin Čož, Jenny Lind..... 1.00 Matevž Kaučič, Jenny Lind..... 1.00 Frank Križer, Jenny Lind..... 1.00 Silvester Rak, Jenny Lind..... 1.00 Leopold Kolenc, Jenny Lind..... 75 Stanij Niklovič, Jenny Lind..... 50 Albin Bobnič, Jenny Lind..... 50 Matevž Bokal, Jenny Lind..... 50 Martin Kolenc, Jenny Lind..... 50 Anton Kobal, Jenny Lind..... 50 Joseph Sodar, Jenny Lind..... 50 Karel Cirar, Jenny Lind..... 50 John Logaj, Jenny Lind..... 50 John Močivnik, Jenny Lind..... 50 Mihael Fajek, Jenny Lind..... 50 Frank Oček, Jenny Lind..... 50 Jakob Bervar, Jenny Lind..... 50 Peter Verbič, Jenny Lind..... 40 Frank Pelko, Jenny Lind..... 25 Frank Mihelič, Jenny Lind..... 25 Frank Pompe, Jenny Lind..... 25 S. Cohin, Jenny Lind..... 25 Frank Štucin, Jenny Lind..... 25 Frank Kobal, Jenny Lind..... 25 Anton Logaj, Jenny Lind..... 25 Mihael Cirar, Jenny Lind..... 25 Anton Merzu, Jenny Lind..... 25 Anton Ferlič, Jenny Lind..... 25 Feliks Vozel, Jenny Lind..... 25 Martin Oček, Jenny Lind..... 25 Jernej Lauter, Jenny Lind..... 25 Frank Klinc, Jenny Lind..... 25 Mihael Mrak, Jenny Lind..... 25 Anton Justin, Jenny Lind..... 25 Anton Raunakar, Jenny Lind..... 25 Frank Kozjak, Jenny Lind..... 25 Frank Šibic, Jenny Lind..... 25 John Lusher, Jenny Lind..... 25 Andri Pauše, Jenny Lind..... 25 Frank Zaverel, Jenny Lind..... 25 John Erzen, Jenny Lind..... 25 Frank Vodišek, Jenny Lind..... 25 Anton Kolbe, Jenny Lind..... 25 Martin Lapornik, Jenny Lind..... 25 Frank Gorenc, Jenny Lind..... 25 Frank Cirar, Jenny Lind..... 25 Alojz Grlic, Jenny Lind..... 20 George Verbič, Jenny Lind..... 15 Frank Planošek, Jenny Lind..... 10 Alojz Župančič, Jenny Lind..... 10 Joseph Verbič, Jenny Lind..... 10 W. Klark, Jenny Lind..... 50

X.

- Dr. Sv. Družine št. 4 Bradley, Ill. \$3.00 Anton Kranjec, Barberton, O..... 1.00 Leo Adamich, Joliet, Ill..... 1.00 Anton Mustar, Carbon Hill, Ill..... 1.00 Jos. Oven, Carbon Hill, Ill..... 1.00 Martin Korelc, Carbon Hill, Ill..... 50 Anna Berry, Carbon Hill, Ill..... 50

XI.

- J. K., Joliet, dobil stavo od W. G., da T. R. ne bo rep. nom. za predsednika.....\$ 5.00

- Neimenovan, Joliet..... 2.50 Društvo Sv. Družine št. 2, D. S. D., Mt. Olive, Ill..... 2.00 Ant. Smole, E. Helena, Mont..... 1.00 John Vesel, Chisholm, Minn..... 1.00 John Starasinch, Joliet..... 50 Gregor Cesar, Joliet..... 50

Skupaj.....\$654.30 Dvanajsti izkaz darov..... 500

Skupaj.....\$659.30

Prosimo nadaljnjih darov!

Denar naj se pošilja na naslov: Amerikanski Slovencec, Joliet, Ill.

Radeckijev rožni venec.

Kmalu po začetku vojne se je s posebnim oklicem vabilo avstrijske narode, da darujejo svoje dragocene predmete, ki se bodo prodali v dobrodelne namene, posebno za "invalidne in nezmožne pohablence" te vojske. Med temi predmeti je tudi Radeckijev sv. rožni venec, ki obstoji svileni vrvič s pravim zlatim križcem. Fino in ljubko delo kaže, da je bil rožni venec svojčas najbrže last kake kneginje ali celo nadvojvodinje, ki ga je dala slavnemu vojskovodju v dar. Radecki se ni nikdar ločil od tega rožnega venca, v miru in vojski ga je imel vedno pri sebi in pred smrtjo ga je izročil svojemu najljubšemu učencu in dolgoletnemu zvestemu spremljevalcu, kasneje tako znanemu feldcajgmojstru Benedeku. Tudi Benedek je do pozne starosti hranil ta sv. rožni venec z izredno pijeteto, in ko je v poletju l. 1881. zaslužil svojo zadnjo uro, ga je izročil svojemu nečaku, katerega je smatral za najvrednejšega dediča te dragocenosti. "Vzemi ga in imej ga v čast!" je rekel. "Radecki ga je nosil v vseh bitkah; nikdar ga nisem videl brez malega rožnega venca. Svoje najboljše boje je bojeval z rožnim vencom na sabli. Če ga je pogledal, se je nasmehljaj. To so bili lepi časi." In Benedek se je zamislil. Slike lepe in sijajne preteklosti so vstajale v njegovi duši, mladost, sreča in slava na strani ljubljenega vojskovodja, in s tihim glasom kakor iz sanj zbujejen je petal: "Živel sem. Nihče ne more tega zveti. Gospod Bog, zahvalim te za to." S tresočo roko je izročil rožni venec nečaku in rekel: "Spoštuj ga! Bojne pesmi so donele okoli njega. Je kos stare, svete Avstrije." Kmalu nato je Benedek umrl in več nego 30 let so hranili v Benedekovi družini Radeckijev rožni venec kot dragocen spomin na enega največjih in najbolj nesrečnega vojskovodjo novejših avstrijske zgodovine.

Ovčja čreda.

Belgijski kralj Leopold si je nekoč ogledoval umetno razstavo in mu je zelo padla mala slika, na kateri je bila slikana čreda ovac na paših ob solinčnem zatonu. Poklical je slikarja ter mu rekel, da bi rad sliko kupil. Ko je bilo vprašanje glede cene, mu je slikar odgovoril: "Vzvišenost mi bode plačali ovce, kolikor so vredne žive na tehnič." Kralj je še j edenkrat pogledal sliko in malo premislil: "Tu je deset do dvanajst ovac. No 50 do 600 frankov ni preveč za lepo sliko!" Čez tri dni so prinesli v grad sliko z ovčjo čredo. Kralj je ovce natančno preštel in plačal za dvanajst ovac 600 frankov. Slikar pa je s prstom pokazal na kopico malih belih pik v ozadju in resno rekel: "Veličanstvo ne smete teh tu zadaj pozabiti. Tu jih je najmanj tri sto." "Ali ni to prah?" je kralj začudeno vprašal. "Ne Veličanstvo, same ovce so!" "Vaša častna beseda?" "Da, moja častna beseda." Kralj mu je izplačal brez ugovora 15,600 frankov, slika bi bila pa s 1600 franki popolnoma plačana.

Zaradi zlata.

Iz Ne wYorka poročajo: V neki naselbini črncev in zlatokopov ob zgorjenem delu Yukona je neki črnce, po imenu Samuel Bonaparte iz Alabame, pripovedoval v krčmi, da je zasledil zlatko žilo. Od tega črna črnca ni bilo nikjer več videti in se je mislilo, da je kje na prostem zmrazil. Vsled govornice nekaterih pijanih iskalcev zlata, so pa bile opozorjene oblasti na to, da imajo nekateri zlatokopi črnca zaprtega, da bi izsilili iz njega skrivnost, kje je ona zlata žila, ki jo je odkril. Po večdnevnem iskanju so našle oblasti črnca v neki ledeni jami v groznem stanju. Nesrečnik je shušal do kosti ter so mu lasje popolnoma osiveli. Veliko je pretrpel zaradi mraza in lakote. Šele po daljši oskrbi se je nekoliko pokrepčal. Zlatokope, ki so imeli črnca zaprtega, so aretirali.

Zahvala.

Za mnogobrojne izraze tolažbe in globokega sočutja in priliki prezgodnje smrti naše preljube hčerke

URSULE MAUSER,

ki je v 11. letu svoje starosti v Gospodu zaspala dne 10. t. m., se vsem znancem, prijateljem in sorodnikom, posebno onim, ki so se udeležili pogreba, najiskrenejše zahvaljujemo. Zalujoči ostali: Anton in Uršula Mauser, stariši. Joliet, Ill., 27. junija 1916.

Povest o dveh mestih.

Napisal Charles Dickens. Iz angl. prevel Izidor Cankar.

(Dalje.)

Da ga bodo krivično in nasilno zaprli ter trdosrdno ločili od žene in otroka, je smatral za verjetno ali gotovo, toda razen tega se ni bal ničesar določnega. S temi mislimi, ki so bile dovolj težke nositi na žalostno dvorišče ječe, je prišel v ječo La Force.

Mož podbuhlega obraza je odprl močna vrata in Defarge mu je predstavil "emigranta Evremondea".

"O, za zlodja! Koliko jih bo še!" je vzkliknil mož podbuhlega obraza.

Defarge je sprejel potrdilo, ne da bi se bil zmenil za njegov vzklik, in odšel z domoljuboma.

"O, za zlodja, pravim še enkrat!" je vzkliknil ječar, ko je bil sam z ženo. "Koliko jih bo še!"

Ječarjeva žena tudi sama ni znala odgovoriti na to vprašanje in je le dejala: "Potrpeti je treba, dragi moj!"

Trije drugi ječarji, ki so vstopili, ko je pozvonila, so ponovili isto misel in eden je pristavil "Zavoljo svobode", kar se je na tem kraju slišalo kakor neprilicni sklep.

Ječa La Force je bila mračna ječa, temna in nečedna ter je strašno dišala po gnilem spanju. Čudno, kako hitro se pojavi nezdravi duh zaprtega spanja v vseh takih krajih, ki so slabo oskrbovani.

"Tudi ta v skrivno ječo," je godrnjal ječar, pogledavši popisani papir. "Kakor bi že ne bilo do vrha polno!"

Del je zloviljno papir na kup drugih in Charles Darnay je čakal pol ure, da se mu zljubi se kaj storiti; medtem je včasih hodil gorindol po krepko obokani sobi, včasih pa sedel na kameniti klopi; kajti zadrževali so ga zato, da si ga ječar in njegovi podložni dobro zapomnijo.

"Pojdite!" je dejal slednjič ječar in vzela ključce; "pojdite z menoj, emigrant!"

Šla sta skozi žalostni somrak ječe preko hodnikov in stopnic, marsikatera vrata so se zaloputnila in zaklenila za njima, preden sta prišla v veliko, nizko, obokano sobo, ki je bila polna jetnikov in jetnic. Žene so sedele ob dolgi mizi ter brale, pisale, pletle, šivale in vezle; možje so večidel stali za stoli ali hodili po sobi gorindol.

Novi prišel je nehote pomislil na jetnike zavoljo sramotnih zločinov in zato mu je ta družba bila zoprna. Toda njegova sanjarska pot je dosegla sanjarski višek, ko so vsi naenkrat vstali, da ga sprejmejo z vso finostjo tedanjega družabnega običaja in z vso vablivo ljubeznivostjo in vljudnostjo.

To odlično vedenje je bilo tako čudno obsenčeno od življenja in temotnosti ječe, bilo je tako pošastno v svojem nasprotju z umazanostjo in bedo, v kateri se je nahajalo, da se je Charlesu Darnayu zdelo, kakor bi bil v družbi mrličev. Sani duhovi! Duh lepote, duh odličnosti, duh elegantnosti, duh ponosa, duh frivolnosti, duh bistroumnosti, duh mladosti, duh starosti — vsi so čakali rešitve s tega pustega obrežja, vsi so ga pogledali z očmi, izpremenjenimi od smrti, ki so jo umrli, ko so prišli sem.

Obstal je kakor pribit. Ječar, ki je stal poleg njega, in drugi ječarji, ki so hodili okrog, bi bilo sicer še dosti čedne prikazni pri običajnem opravljanju svojega posla, a tu so se tako nenavadno sirovo razločevali od skrbnih mater in cvetočih hčera — od kokete, od mlade lepote in od zrele žene plemenite vzgoje — da je zamenjala vse resničnosti in verjetnosti, ki jo je ta prizor sene predstavljati, prispela do vrhunca. Gotovo, sami duhovi. Gotovo, sanjarsko popotovanje je posledica bolezni in ga je pripeljalo do teh mračnih senc.

"V imenu tovarišev v nesreči," je dejal neki gospod odlične zunanosti in odličnega obnašanja, ki je bil stopil k njemu, "imam čast, da Vas pozdravim v ječi in da Vam izrazim sožalje zaradi nesreče, ki Vas je pripeljala med nas. Naj bi kmalu srečno minilo! Kje drugje bi bilo nesposobno, a tukaj ni, vprašati Vas po imenu in stanu?"

Charles Darnay se je zbral in odgovoril na vprašanje s tako primernimi besedami, kot jih je mogel najti. "Toda upam," je dejal gospod, sledeč z očmi ječarju, ki je šel skozi sobo, "da niste obsojeni v skrivno ječo?" "Zmislite te besede ne razumem, a pravijo mi tako."

"Ah, kaka škoda! Mi Vas zelo ponujamo! Pa upajte; več članov naše družbe je bilo najprej v skrivni ječi, a to ni dolgo trajalo." Tedaj je pristavil glasneje: "Za mi je, da moram družbi naznaniti — v skrivno ječo."

Po sobi se je razleglo sozalno mrmanje, ko je Charles Darnay šel proti omreženim vratom, kjer ga je čakal ječar, in mnogo glasov — med katerimi je bilo zlasti razločiti nežne in sočutne glasove žena — mu je želelo srece in ga vzpodbujalo. Pri omreženih vratih se je obrnil, da se iz vsega srca zahvali; nato jiti je ječarjeva roka zaprla in prikazen mu je izginila izpred oči za vedno.

Vrata so vodila na kamenite stopnice, ki so peljale navzgor. Ko sta prehodila štirideset stopnic (jetnik, ki so ga prijeli pred pol ure, jih je že štel), je ječar odprl nizka, črna vrata in sto-

pila sta v samotno celico. Bila je mrla in vlažna, a ne temna.

"Vaša celica," je dejal ječar. "Zakaj bom sam zaprt?" "Kaj jaz vem!"

"Ali si morem kupiti pero, črnila in papirja?" "To ne spada v moj delokrog. Kadar pride nadzornik, lahko poposrite. Sedaj si morete kupiti le hrano in nič drugega."

V celici je bil stol, miza in slamnjata. Ko je ječar pregledaval te predmete in štiri stene, preden odide, je prišla jetniku, ki se je naslanjal na nasprotno steno, begotna misel v dušo, da je ta ječar nenaravno zabuhel v obraz in telo, kakor človek, ki se je utopil in napihnil od vode. Ko je ječar odšel, je mislil na isti zmeden način: "Sedaj sem sam, kakor bi bil umrl." Pogledal je slamnjačo, a se je obrnil z boleštnim čuvstvom in mislil: "In tu med to golaznijo je prvo stanje telesa po smrti."

"Pet korakov podolgem, štiri in pol počrez; pet korakov podolgem, štiri in pol počrez." Jetnik je hodil po celici gorindol ter jo meril in ropot mesta se je razlegal kakor pridušeno bobnanje, pomešano z divjim naraščanjem glasov. "Delal je črevlje, delal je črevlje, delal je črevlje." Jetnik je zopet meril sobo in stopal nagleje, da odtrga misli od tega ponavljanja. "Duhovi so izginili, ko so se vrata zaprla. Med njimi je bila črna oblečena gospa, ki je slonela v vdolbini okna, in okrog zlatih las ji je žarela sijajna svetloba in bila je podobna... Za božjo voljo, jездimo vendar naprej skozi razsvetljene vasi, ki so v njih vsi ljudje budni... Delal je črevlje, delal je črevlje, delal je črevlje... Pet korakov podolgem, štiri in pol počrez." S takimi predstavami, ki so se dvigale in motale iz globin njegovega duha, je jetnik hodil nagleje in nagleje ter trdovratno štel in štel; in ropot mesta se je tako izpremenil, da je še vedno odmeval kot pridušeno bobnanje, toda med glasovi so se dvigale tožbe tistih, ki jih je poznal.

II. POGlavJE. Brusilni kamen.

Tellsonova banka v okraju Saint Germain v Parizu se je nahajala v kralju velike hiše, ki ga je vezalo z ulico dvorišče in delil od nje visok zid in močna vrata. Hiša je bila last velikega odličnjaka, ki je živel v njej, dokler ni zbehal pred nemiri preko meje v obleki svojega kuharja. Dasi je bil sedaj zgolj zver, ki beži pred lovci, je bil vendar v svoji metamorfozi še vedno isti monseigneur, ki je nekdanj potreboval treh močnih mož, razen omejenega kuharja, da pripravi in použije svojo čokolado.

Ko je monseigneur odšel in so se ti trije možje odvezali od greha, ki so ga bili storili prejemale od njega bogato plačo, s tem da so bili več kot pripravljene in voljni prerezati mu vrat na oltarju ene in nedeljive republike svobode, enakosti in bratstva ali smrti, je bila monseigneurjeva hiša najprej zasežena in nato zaruhljena. Kajti vse je šlo tako hitro, odkok je sledil odkoku s tako divjo naglieo, da so se to tretjo noč jeseni v septembru pravni zastopniki domoljubov že polastili monseigneurjeve hiše, jo zaznamovali s trobarvno zastavo in v državnih sobanah pili žganje.

Če bi bili uradni prostori Tellsonove banke v Londonu taki, kot so bili v Parizu, bi že zdavnaj bili spravili "hišo" ob pamet in podjetje v bankrot. Kaj bi namreč rekla trdna britska zavest odgovornosti in spoštljivosti o raznim drevesom v posodah na dvorišču banke ali celo amorju nad blagajno? In vendar so te stvari bile tam.

Tellson je dal amorja pobeliti, a vendar ga je bilo še videti na stropu, kako je v zelo poletni obleki meril na denar (kakor to tudi sicer zelo mnogokrat dela) od jutra do večera. V Lombard streetu bi ta pogan neobhodno provzročil bankrot in ravno tako z zavestami opremljena vdolbina za nesmrtnim dečkom in ravno tako ogledalo na steni in ravno tako uradniki, ki niso bili vsi stari in ki so javno plesali na prvo povabilo. Kljub vsem tem stvarim se je francoskemu Tellsonu nenavadno dobro godilo, in dokler so časi bili kolikaj prida, se ni tega nihče ustrašil in nihče vzel denarja iz banke.

Koliko denarja bodo odslej dvignili iz banke in koliko izgubljenega in požabljenega bo tam obležalo; koliko srebrnine in zlatnine bo otemnelo v Tellsonovih zalogah, medtem ko tisti, ki so jo dali shraniti, rjavijo v ječah, in bodo kmalu umrli nasilne smrti; koliko računov ne bo pri Tellsonu nikdar poravnanih na tem svetu in koliko jih bo treba prenesti na drugi svet, bi nihče ne mogel povedati to noč in tudi gospod Jarvis Lorry ne, dasi je težko premišljeval ta vprašanja. Sedel je ob ravnokar zakurjenem ognju (slabo in brezplodno leto je bilo prezdodaj mrzlo) in na njegovem poštenem in srčnem obličju je ležala bolj globoka senca, kot bi jo mogla vreči vseča svetiljka ali spačeni odsev kate-regakoli predmeta v sobi — senca groze.

V svoji zvestobi do hiše, s katero je že bil zrasel v eno samo telo kakor

krepak bršljan, se je nastanil v sobah banke. Bile so nekoliko bolj varne, odkar so se domoljubi polastili glavnega poslopija, toda vrlji, stari gospod ni mislil na to. Za vse take stvari se ni prav nič menil, da je le storil svojo dolžnost. Na nasprotni strani dvorišča je bil pod stebriščem obežen prostor za vozove — in na njem je stalo še vedno nekaj monseigneurjevih kočij. Na dveh slopih sta bili pritrjeni dve veliki, plapolajoči bagli in v njuni luči je stal na prostem velik brusilni kamen: sirovo zbito orodje, ki so ga očividno v nagliei prinesli sem iz kake sosednje kovavnice ali druge delavnice. Ko je gospod Lorry vstal in skozi okno pogledal te nedolžne predmete, ga je izpreletel mraz, da se je umeknil in zopet sedel k ognju. Bil je odprl ne le okno, marveč tudi zunanje slepe oknice, a je sedaj oboje zaprl in vztrepetal po vsem telesu.

Z ulice onstran visokega zidu in močnih vrat je odmeval običajni nočni šum mesta, pretrgan semintja od nepopisnega krika, grozotnega in nečloveškega, kakor bi se kak izreden, strašen glav dvignil k nebu. "Hvala Bogu," je dejal gospod Lorry in sklenil roke, "da ni nikogar izmed tistih, ki so mi blizu in dragi, nočoj v tem strašnem mestu. Naj se On usmili vseh, ki so v nevarnosti!" Kmalu nato se je oglašil zvonec pri velikih vratih in on je pomislil: "Vrnili so se" ter poslušal. Toda v dvorišče ni vdrla razgrajajoča množica, kakor je pričakoval; slišal je le, da so se vrata zopet zaprla, nato pa je bilo vse mirno.

Nemir in strah, ki se ga je bil polotil, ga je navdal z nedolžnimi skrbmi za banko, ki-so jih velike izpremembe in taka čuvstva morala vzbuditi. Bila je dobro zastražena in on je vstal, da stopi k zvestim čuvajem, ki so jo varovali, ko so se njegova vrata nenadoma odprla in sta vdrli v sobo dve osebi, da je obstal ves presenečen, ko ju je zagledal.

Lucija in njen oče! Lucija je bila iztegnila roke proti njemu z onim stariim izrazom resnobe, ki je bil tako osredotočen in napet, da se je zdelo, kakor bi bil vtisnjen v obličje prav zato, da mu da sile in moči v tem trenutku njenega življenja.

"Kaj je to!" je vzkliknil gospod Lorry zasopel in zmeden. "Kaj je? Lucija! Manette! Kaj se je zgodilo? Kaj je vaju sem pripeljalo? Kaj je?"

Z vanj uprtim pogledom in vsa prebledela in obupana, je trepetala v njegovem naročju in jecala: "O, moj dragi prijatelj! Moj mož!"

"Vaš mož, Lucija?"

"Charles."

"Kaj je s Charlesom?"

"Tukaj je."

"Tu v Parizu?"

"Pred nekaj dnevi je prišel semkaj — pred tremi ali štirimi — jaz ne vem kdaj — ne morem zbrati misli. Njegovo plemenito srce ga je pripeljalo semkaj in mi nismo nič vedeli; pri vratih so ga ustavili ter poslali v ječo."

Stari mož je nehote vzkliknil. Skoro isti trenutek se je zopet oglašil zvonec pri velikih vratih in šum korakov in glasov se je razlil po dvorišču.

"Kaj pomeni ta šum?" je vprašal doktor in se obrnil proti oknu.

"Nikar ne glejte!" je vzkliknil gospod Lorry. "Nikar ne pogledite vun! Manette, če Vam je mar življenja, se ne doteknite okna!"

Doktor se je obrnil z roko na zatičak okna in dejal s hladnim, drznim nasmehom:

"Moje življenje, dragi prijatelj, je v tem mestu varno. Bil sem jetnik v Bastilji. Ni ga domoljuba v Parizu — v Parizu? — v Franciji, ki bi se me doteknil, če ve, da sem bil jetnik v Bastilji, razen da me obsuje z objemi ali zmagoslavno nosi. Moja stara nesreča mi je dala moč, ki je nama odprla vrata in tam izposlovala novice o Charlesu ter naju pripeljala semkaj. Vedel sem, da bo tako; vedel sem, da bom mogel rešiti Charlesa iz vsake nevarnosti; to sem Luciji naprej povedal: — Kaj pomeni ta šum?" Roka mu je bila zopet na oknu.

"Ne glejte vun!" je vzkliknil gospod Lorry ves obupan. "Ne, Lucija, draga moja, tudi Vi ne!" Objel jo je in zadržal. "Nikar se tako ne plašite, ljuba moja. Slovesno Vam prisegam, da ne vem, da bi se Charlesu bilo zgodilo kaj hudega in da nisem prav nič slutil o njegovi navzočnosti v tem usodopolnem mestu. V kateri ječi je?"

"La Force!"

"La Force! Lucija, otrok moj, če ste sploh kdaj v svojem življenju bili srečni in ubogljivi — in bili ste vedno — se boste sedaj pomirili in storili natanko kakor Vam ukazem; kajti od tega je več odvisno, nego si morete misliti, več nego more sploh kdo izreči. Vi ne morete misliti, več nego more sploh kdo izreči. Vi ne morete nočoj z ničemer pomagati; nikakor ne smete vnu. To Vam pravim, ker je najtežje izmed vsega, kar Vam moram zaradi Charlesa ukazati. Takoj morate biti ubogljivi, tihi in mirni. Dovoliti mi morate, da Vas odpravim v zadnjo sobo. Pustiti me morate z očetom za trenutek samega, in ker gre za življenje in smrt, se ne smete obotavljati."

"Hočem Vas ubogati. Z obraza Vam berem, da veste, da ne morem storiti nič drugega. Vem, da ste odkritosrčni."

Stari mož jo je poljubil in potisnil v svojo sobo ter vrata zaklenil. Nato je naglo stopil k doktorju, odprl okno in deloma tudi oknice, položil svojo

(Nadaljevanje na 7. strani.)

DR. A. MATIACA Slovenski Osteopatični ZDRAVNIK

413 Cass Street (nad Crystal teatrom)
JOLIET, ILL.

Je izkušen in licenciran od državne zdravstvene komisije in ima posebne priprave za uspešno zdravljenje kroničnih in zastarelih boleznih z modernimi električnimi sredstvi.

Uradne ure — dnevno 9—12, ob ponedeljkih, sredah, četrtek in sobotah 2—5 in 7—8; ob nedeljah 10.—12.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge
ser pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovenska lekarna + JOHNSONovi + "BELLADONNA" OBLIŽI

REVMAZITIZMUS
HRONICNI
BOLESTI V KOLKU
BOLESTI V ČLENKIH
NEVRALEGIJA PROTINU
OTRPLOSTI MISC
SLABOTNEH KRUŽU

SLABOSTI V ČLENKIH
PLUČNIKIH IN PRSNIH BOLEZNIN
MRAZENJU Z ŽIVOTU
VNETJU OKRBNJ MURINE
PRESLAHLENJU
BOLESTIH V LEDVEM
BOLESTIH V KRUŽU
HEDEM KAŠLU.

JOHN STEFANICH

413 Cass Street (nad Crystal teatrom)
JOLIET, ILL.

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,
JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AP NO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.
MEHAK IN TRD PREMOK.
Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen

Bohe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.
Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod,

na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

John Grahek ...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino lofornijsko vino, dobro žganje in tri najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premok.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Garnsey, Wood & Lenn ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo najprej postregli z najnižjimi tržnimi ceni. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopj mehki trdi les, lath, cederne stebre, deske, singline vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, ogledaj pri nas in ogled si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na Desplaines in CLINTON ST.

ZA Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

BOJ ZA ŽIVLJENJE!

Boj za življenje, ki je vsak dan težavnejši, če ne uničujoč, je tudi toliko bolj mnogim nevaren, kateri ne mislijo na sebe, postanejo toliko brezbržni, da pustijo v nemar svoje telo in zdravje. Nasledek takemu nerednemu življenju je ta, da so popolnoma izrabljeni; temu sledijo neprebavnost ter telesna in duševna onemoglost. Taki slučajji potrebujejo takojšnjo pozornost in najboljšo je, da se takoj začne rabiti

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

ki bo uredilo neredno delovanje prebavnih organov od preobloženja povzročene radi kateregakoli vzroka, ker odstrani iz prebavnega sestava vso nepotrebnost in

zboljša okus,
prepreči zastanje,
urejuje prebavljanje,
okrepča telo.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino uredi delo prebavnih organov, zato se ga naj rabi zlasti v sulčaju, če čutite

izgubo okusa,
težave po jedi,
napetost,
zlobno sapo,
kosmat jezik,
koliko in krče,
neprebavnost,
bledost,
nervoznost,
telesno slabičo.

Pomirilo bo vaše spanje in pomoglo opravljati vaše dnevne posle.

Stari in slabotni ljudje bi morali vedno imeti to zdravilo priročno in je stalno rabiti. Ženske, ki so nadlegovane s slučajnim glavobolom in drugimi nadležnostmi, naj rabijo TRINERJEVO AMERIŠKO ZDRAVILNO GRENKO VINO.

Cena \$1.00. Dobite je v lekarnah.

JOSEPH TRINER, IZDELovATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Za otekline, rane, otrple členke, protin, živčno bol in jetrno nadlogo, je Trinerjev Liniment najboljši lek. Izdelane mišice ribajte s Trinerjevim Linimentov. Cena 25c in 50c v lekarnah. Po pošti 35c in 60c.

Slovensko Katoliško
Marije
(S. C. M. B. Society of
Ustanovljeno 15. avgusta 1909
PITTSBURGH.)

Samostojno Pod. Društvo
Vnebovzete
St. Mary's Assumption
Organizirano 2. aprila 1910
PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:
FRANK ROGINA, 36-48 St., Pittsburgh, Pa.
MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
GASPER BERKOPEC, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:
Joseph Paviakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:
Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Anton Zunic, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Bolniški obiskovalec: WILLIAM TOMEK, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEK", Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa I. porotnika.
Rojaki! Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.
Društveno Geslo: "V slogi je moč."

POVEST O DVEH MESTIH.
(Nadaljevanje s 6. strani.)

roko na doktorjevo roko in gledal z njim na dvorišče.
Gledal je gruho mož in žena, ki ni bila niti približno dovolj številna, da napolni dvorišče; ni jih bilo več kot štirideset ali petdeset. Ljudje, ki so bili zasedli hišo, so jih pustili skozi vrata in nato so se vrgli na delo pri brusilnem kamnu; bili so ga očitno postavili semkam, ker se jim je prostor zdel primeren in skrit.
Toda kako strašni delavci in kako strašno delo!

Brusilni kamen je imel dvojen ročaj in zato sta ga z blazno naglico obračala dva moza naenkrat, katerih obraza sta bila, kadar ju je obrat kamena dvignil in so jima dolgi lasje zadaj zavihrali, bolj strašna in kruta kot obraz najgrozovitejšega in najbolj spačenega divjaka. Bili so si nateknili ponarejene obrvi in ponarejene brke, ostudna obraza sta jima bila vsa krvava in potna in skremžena od tuljenja, vse oči so bulile in se lesketale živinske razburjenosti in nespavanja. Ko so ti lopovi obračali in obračali, da so jim razmršeni lasje padali sedaj preko oči, sedaj preko tilnika, so jim nekatere žene nosile k ustom vina, da se napijejo; od kapajoče krvi in kapajočega vina in reke isker, ki so se kresale iz kamena, je bilo vse to zločinsko ozračje kakor v krvi in ognju. Oko bi ne moglo najti med gruho človeka, ki bi ne bil omadeževan s krvjo. Preriva je se, da pridejo k brusilnemu kamnu, so bili možje do pasu goli in pomazani od krvi po rokah in vsem telesu; možje v najrazličnejših cunjah in vse cunjje pomazane od krvi; možje pekleno nasemljeni iz ženskimi čipkami in svilo in trakovi in vse to prepojeno s krvjo. Škrite, noži, bodala, sablje, ki so jih prinesli nabrusiti, vse rdeče od krvi. Nekateri so si bili privezali tope sablje ob zapestje s platnom ali kosi obleke, a najsi so bile vezi raznolike, vse so bile namočene v isti barvi. In ko so brezumni gospodarji tega orožja ga pograbili iz reke isker in zdvijali na ulice, je ista rdeča barva žarela v njihovih blaznih očeh — v očeh, ki bi vsak nepodvignj opazovalec dal zanje dvajset let življenja, če bi od dobro pomerjene puške ostekle.

Vse to sta videla v trenutku, kakor bi človek, ki se potaplja, in vsako človeško bitje v veliki nevarnosti videlo ves svet naenkrat, če bi bil pred njim. Umeknila sta se od okna in doktor je vpraševal pogledati prebledeli obraz prijatelja.
"Jemite morijo," je zašepetal gospod Lorry in se plašno ozrl na zaklenjena vrata. "Če ste o tem, kar ste rekli, trdno prepričani, če res imate tisto moč, ki si jo pripisujete — in jaz menim, da jo imate — tedaj se razodejite tem vragom in pojdite z njimi v ječo La Force. Ne vem, morda je že prepozno, a ne čakajmo niti minute več!"

Doktor Manette mu je stisnil roko, odhitel gologlav iz sobe in bil že na dvorišču, ko je gospod Lorry stopil k oknu.
Njegovi dolgi, beli lasje, njegov značilni obraz in nasilna drznost, s katero je odrinil orožje kakor vodo, ga je v hipu spravila v sredo gruče ob brusilnem kamnu. Za nekaj trenutkov je delo obstalo, jeli so se okrog njega gnesti in mrmrati, vnes se je razlegal nerazumljivi zvok njegovega glasu; nato ga je gospod Lorry videl obdanega od vse množice in v sredi vrste, dolge dvanajst mož, ki so ramo ob ramo in roko na ramo odhiteli vun z vriskajočimi klici: "Slava jetniku iz Bastilje! Na pomoč sorodniku jetnika iz Bastilje! Umeknite se tam spredaj pred jetnikom iz Bastilje! Rešite jetnika Evremondea iz ječe!"

Zopet je s trepetajočim srcem zaprl oknice, zaprl okno in spustil zavese, odhitel k Luciji in ji povedal, da je oče odšel iskat njenega moža in da mu ljudstvo pomaga. Pri njej sta bila njen otrok in gospodična Pross; toda nad njuno navzočnostjo se je začudil šele mnogo pozneje, ko je mirno sedel, kolikor je bilo to noč mogoče, ter ju opazoval.
Lucija se je bila, vsa omotena od boli, zgrudila na tla k njegovim nogam in se oklepala njegove roke. Gospodična Pross je bila položila otroka na njegovo posteljo in glava ji je bila počasi padla na blazino zraven njene lepe varovanke. O dolga, dolga noč, polna vzdihov uboge žene! O dolga, dolga noč brez očeta in brez poročil! Zvonec ob velikih vratih se je še dvakrat oglašil v temi, zopet so vdrli ljudje na dvorišče in brusilni kamen se je zopet obračal in iskril. "Kaj je to?" je zavpila Lucija prestrašena. "Pst! Vojaki si brusijo sablje," je odgovoril gospod Lorry. Hiša je sedaj narodna last in nekaka orožnica, draga moja."

Samo dvakrat; toda vdrugič je bilo delo kratko in brez vneve. Kmalu potem se je jelo daniti in on se je nežno izvil iz njene roke ter oprezno pogledal vun. Mož, tako zamazan od krvi, da je bil podoban težko ranjenemu vojaku, ki se je zopet zavedel na bojišču med mrtveci, se je dvignil s tlaka ob brusilnem kamnu in se topol ozrl naokrog. Takoj nato je ta trudni morivec ugledal v medli svetlobi eno izmed monsigneurjevih kočij; se opotekel k sijajnemu vozu, zlezal nanj in zaprl vrata za seboj, da se odpodije na njegovih mehkih blazinah.
Veliki brusilni kamen, zemlja, se je že bil zasukal, ko je gospod Lorry zopet pogledal skozi okno, in sonce je

rdeče žarelo na dvorišče. Manjši brusilni kamen pa je stal samotan tam v mirnem jutranjem zraku, pokrit z rdečo barvo, ki je sonce ni dalo in je tudi ni moglo vzeti.

III. POGLAVLJE.
Senca.

Prva misel, ki je vstala v praktični duši gospoda Lorryja, ko so zopet prišle ure praktičnega dela, je bila ta: on ni imel pravice spravljati v nevarnost Tellsonovo banko s tem, da jemlje pod njeno streho ženo zaprtega emigranta. Svojo lastno posest, varnost in življenje bi bil takoj pripraviljen žrtvovati za Lucijo in njenega otroka; toda veliko premoženje, ki mu je bilo izročeno v varstvo, ni bilo njegovo, in kar se tiče te dolžnosti, je on bil strog in natančen.
Najprej se je spomnil Defargea in hotel zopet poiskati njegovo krčmo ter se z njim posvetovati, kjer bi mogel najti najbolj varno stanovanje v nemirnem mestu. Toda ista misel, ki ga je priporočala, ga je tudi odsvetovala; živel je v najbolj nasilnem okraju, imel tam gotovo velik vpliv, a bil tudi globoko v njega nevarnem početju.

Ko je že bilo poldne, pa se doktor le še ni vrnil in je vsaka minuta odlašanja utegnila banki škodovati, se je gospod Lorry šel posvetovati z Lucijo. Ona mu je povedala, da je oče hotel najeti za nekaj časa stanovanje v istem okraju blizu banke. Ker proti temu ni bilo nobenih uradnih ugovorov in ker je vedel, da Charles ne bo mogel zapustiti mesta, četudi pojde vse po sreči in ga izpuste iz zapore, je gospod Lorry šel iskat takega stanovanja ter ga je našel daleč zadaj v skriti stranski ulici, kjer so zabite oknice vseh oken na izredno malanholičnem poslopju govorile o zapuščenih domovih.

Takoj je namestil tam Lucijo, njegova otroka in gospodično Pross ter jim preskrbel toliko udobnosti, kolikor je mogel, in veliko več, kot je imel sam. Pustil jim je Jerryja kot človeka, ki bo mogel izpolniti vežo in prenesti znaten udarec na glavo, ter se vrnil k svojim opracom. Delal je raztreseno in žalost in težki dan mu je mineval počasi.

A minil je, ko se je banka zaprla, in z njim tudi delavna moč gospoda Lorryja. Bil je zopet sam v sobi kakor prejšnjo noč in je premišljeval, kaj mu je najprej storiti, ko je zaslusal po stopnicah korake. Črez nekaj trenutkov je stal pred njim mož, ki ga je z ostrim pogledom poklical po imenu.
"Klanjam se," je odgovoril gospod Lorry. "Ali me poznate?"
"Bil je močan mož, temnih, kodrastih las, star kakih petinštirideset do petdeset let. V odgovor je ponovil njegove besede, ne da bi izpremenil naglas:
"Ali me poznate?"
"Videl sem Vas nekje."
"Morda v moji krčmi?"
Zelo radoveden in vznemirjen je vprašal gospod Lorry: "Vi prihajate od doktorja Manettea?"
"Da. Prihajam od doktorja Manettea."
"Kaj je rekel? Kaj mi poroča?"
Defarge mu je dal v trepetajočo roko odprt kos papirja. Na njem je bilo napisano z doktorjevo pisavo:
"Charles je varen, toda jaz še ne morem mirno zapustiti tega prostora. Dovolili so mi, da ta sel prinesem od Charlesa par besed njegovi ženi. Peljite s la k njegovi ženi."
Pismo je bilo pisano v ječi La Force pred eno uro.

"Ali hočete iti z menoj," je dejal gospod Lorry, ki mu je v srcu odleglo, ko je pismo glasno prebral, "v hišo, kjer stanuje njegova žena?"
"Da," je odgovoril Defarge.
Gospod Lorry, ki je bil do tedaj komaj opazil, kako kratko in mehkično je Defarge govoril, je vzel klobuk in odšla sta na dvorišče. Tam sta ugledala dve ženi; ena je pletla.
"Gospa Defarge najbrže!" je dejal gospod Lorry, ki jo je bil pred kakimi sedemnajstimi leti zapustil pri istem delu.
"Da, to je ona," je pripomnil njen mož.
"Ali pojde gospa z mama?" je vprašal gospod Lorry, ko je opazil, da se je tudi ona napotila.
"Da. Da vidi obrabe in spozna osebe. To je zavoljo njihove varnosti."
Gospod Lorry, ki ga je čudno Defargeovo obnašanje začelo vznemirjati, ga je dvomljivo pogledal in šel naprej. Obe ženi sta jima sledili; druga žena je bila Maščevalka.

Šli so kolikor mogoče hitro skozi vmesne ulice, se vzpeli po stopnicah novih stanovanja, ki jim ga je Jerry odprl, ko ji je gospod Lorry naznanil novice o njenem možu, in je stisnila roko, ki ji je izročila njegovo pismo, ne sluteč, kaj je ista roka prejšnjo noč delala v njegov ibližini in česa le slučajno ni tudi z njim storila.
"Prejuba! Ne boj se. Meni je dobro in tvoj oče je vpliven pri ljudeh okrog mene. Na to pismo mi ne moreš odgovoriti. Poljubi najinega otroka namesto mene."
To je bilo vse. Vendar je bilo Luciji toliko, da se je od Defargea obrnila k njegovi ženi in poljubila eno izmed pletočih rok. To je bilo strastno, ljubeče, hvaležno žensko dejanje, toda roka ni odgovorila — zopet se je hladno in težko povosila ter pletla dalje.
Pri tem dotikljaju je bilo nekaj, kar je Lucijo vznemirilo. Hotela je deti pismo v nedrija, a je obstala in sklenila roke za vratom prestrašena pogledala gospo Defarge. Gospa De-

farge je odgovorila na plašni izraz njenih dvignjenih obrvi in nagubanega čela s hladnim, brezčutnim pogledom.
"Draga moja," je dejal gospod Lorry v pojasnilo, "na cestah se sedaj često dogajajo nemiri, in dasi ni verjetno, da bodo kdaj Vas nadlegovali, želi gospa Defarge videti tiste, ki bi jih mogla ob takem času varovati, da jih spozna. Menim," je pristavil gospod Lorry, precej dvomeče o svojih pomirjevalnih besedah, ko ga je trdo obnašanje onih treh jelo bolj in bolj vznemirjati, "da je tako, možčan Defarge."
Defarge je mračno pogledal svojo ženo in je odgovoril le z zlovoljnim mrmranjem.
"Najbolje bo, Lucija," je rekel gospod Lorry, izkušaje jih kolikor mogoče potolažiti z glasom in obnašanjem, "da pripeljete dragega otroka in našo dobro Pross. Naša dobra Pross, Defarge, je angleška dama in ne zna francoski."
Omenjena dama, ki je bila globoko prepričana, da je več kot kos vsakemu tujen, se ni dala ostrašiti od nesreče in nevarnosti in je prišla s prekrizanimi rokami ter dejala Maščevalki, ki jo je bila najprej ugledala, po angleško: "Kako je, junakinja moja? Upam, da prav dobro!" Tudi gospe Defarge se je spomnila z britskim kašljem, a nobena se ni veliko zmenila zanjo.
"Ali je to njegov otrok?" je vprašala gospa Defarge, vprvič prenehavši z delom in pokazavši s pletenko na malo Lucijo kakor s prstom usode.
"Da, gospa," je odgovoril gospod Lorry, "to je našega ubogega jetnika ljuba hči in edino dete."
Zdelo se je, da je senca, ki je spremljala gospo Defarge in njuna tovariša, grozeče in mračno padla na otroka, in mati je nehoti pokleknila na tla k njemu ter ga stisnila na prsi. Nato se je zdelo, da je senca, ki je spremljala gospo Defarge in njuna tovariša, grozeče in mračno padla na mater in otroka.

"Dovolj bo, moj mož," je dejala gospa Defarge. "Videla sem jih. Lehko gremo."
V njihovem skrivnostnem obnašanju je bilo dovolj grozno — ne jasne in očitne, marveč nerazločne in slutene — da je Lucija proseče prišla obleko gospe Defarge in dejala:
"Saj boste dobri mojemu možu? Ne boste mu storili nič hudega? Pomagali mi boste, da ga vidim, če morete?"
"Vaš mož me tukaj nič ne briga," je odgovorila gospa Defarge in se ozrla nanjo popolnoma mirno. "Tu me briga le hči Vašega očeta."
"Bodite torej zavoljo mene usmiljeni z mojim možem. Zavoljo mojega otroka! Sklenila bo svoje roke in Vas prosila usmiljenja. Vas se bojimo več kot drugih."
Gospa Defarge je to sprejela kot poklon in pogledala svojega moža. Defarge, ki si je v zadregi grizel nohet na palcu in jo opazoval, je nabral obraz v strožje gube.
"Kaj vam že piše mož v tem malem pismu?" je vprašala gospa Defarge z zančljivim nasmehom. "Vpliv? Ali ne govori nekaj o vplivu?"
"Da je moj oče," je odgovorila Lucija, ki je prestrašena naglo vzela pismo iz nedrija, a ni pogledala vanj, temuč v gospo Defarge, "zelo vpliven pri ljudeh okrog njega."
"Potem ga bo gotovo rešil," je odgovorila gospa Defarge. "Naj ga le!" (Dalje prih.)

W. C. MOONEY
PRAVDNIK-ADVOKAT.
4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet
Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

Joliet Steam Dye House
Professional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.
Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljene sem vam prodati jeden akter ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akter zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizu polične železnice. Za podrobnosti vprašajte
GEORGE WARNER YOUNG,
Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE
SLOVENSKI PRAVNIK
ADVOKAT
V So. Chicago, Ill.:
Soba 218-9206 Commercial Ave.
Telefon: South Chicago 579.

Chicago Telefon 4253.
Anton Kezele
HRVATSKO-SLOVENSKA
GOSTILNA
201 Ruby Street Joliet, Illinois.
Vsi rojaki, Hrvati i Slovenci, so dobrodošli. Tu bodete dobro postreženi z najboljšo pijačo in smodkami.

Kadar se mudite na vogalu
Ruby and Broadway ne
pozabite vstopiti v
MOJO GOSTILNO
kjer boste najbolje postreženi.
Fino pivo, najboljša vina in smodke.
Wm. Metzger
Ruby and Broadway JOLIET

Ako hočete streho popraviti po za me denar oglasite se pri
HOLPUCH ROOFING CO.
COMPOSITION
FELT and GRAVEL ROOFERS
Asphalt Roofing Over Shingles.
Bell Telephone, Joliet 4213
Office, Room 3, Forgo Building,
Corner Ottawa and VanBuren Street
JOLIET, ILLINOIS.

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sliedeča zdravila: za rast in proti spadanju žensk in moških las, kakor tudi za rane, mokrih brk in brade; za revmatizem kosti; za tiganje v nogah, rokah in križu; za rane, opekline, bole, ture in kraste, itd. Kateri bi rabili moja zdravila bez uspeha, garantiram \$500. Pišite takoj po cenik. "Kolebar" in žepna knjiga od 50 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v markah, nakar vam pošljem Kolebar in knjizico.
JACOB WAHČIČ
1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.
Svojim znancem in prijateljem naznanjam, da sem se preselil v nove prostore, in sicer iz 209 Indiana St. na
1005 N. CHICAGO ST.
Tu vam vsem lahko postrežem, kakor sem vam doslej, s fino pijačo vseh vrst.

JOS. LEGAN,
GOSTILNIČAR,
1005 N. Chicago St. Joliet, Ill.
Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise
200 Jackson Street JOLIET, ILL.
gostilničar
VINO, ŽGANJE IN SMODKE.
Sobe v najem in Lunch Room.

LJUDSKA BANKA
Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštna Hranilnica in Države Illinois.
Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložten denar. Pod vladno kontrolo.
3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.
First National Bank
PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI
SLOVENSKI POP
proti žeji - najbolje sredstvo.
Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.
Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.
BELO PIYO
To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.
Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St. Joliet, Ill
Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska
Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.
NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!
Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—
Rezervnega zaklada.....K 1,330,000.—
Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po
4½%
brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.
Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.
Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5½ odstotkov, izven Kranjske pa proti 5¼ odstotkov obrestim in proti najmanj tričetrt odstotkov odplačevanju na dolg.

ŠEJKOVA HČI.

Na skrajni vojaški postojanki El Manzur je vladala med Španci precejšnja razburjenost, ker je dospela zjutraj neka karavana, ki so jo napadli kabilski rodovi.

Skrbjo na obrazu je zrl polkovnik skozi okna svoje pisarne, ki je bila na skrajnem koncu utrdb, obrnjena proti gorovju Gurugu, kjer so gospodovali najdivjiji rodovi Kabilov. Potem je poklical vojaka, ki je imel nekaj opraviti na dvorišču utrdb. Kmalu je stal pred njim.

"Poklič mi poročnika straže," naročil je polkovnik. "Reči mu, da ga prosim, naj hitro pride."

De Ferry je prišel ravno od patruliranja k poveljniku, ki je zopet poln skrbi zrl na bližnje gorove.

"Želite gospod polkovnik?" vprašal je častnik.

"Ah, tu ste že. Prosim vzemite si prostor." Razprostrl je pred častnikom zemljevid ter skušal govoriti mirno: "Marokanci nas hočejo zaplesti v presneto koželjivo stvar. Tudi ako so poročila pretirana, ne moremo vedeti, kaj tiči zadaj. Prisiljen sem, poslati vas na poizvedovanje."

De Ferry se je molče priklonil.

"Dati vam morem samo dva jezdec s seboj," nadaljeval je polkovnik, "ker je don Ramon odšel večeraj z večjim oddelkom v Melilo in moram biti tukaj pripravljen na vse slučajne. Vzemite s seboj Benita in Juana. Oba sta izkušena. Ako mogoče, dobite stik s šejkom Atmanom bu Diba, ki tabori navadno v pokrajini med velikim Karavanserajem in zahodnimi gorami pogorja Gurugu. Od njega boste zvedeli namere ostalih rodov. Saj veste, jasna in točna poročila."

Migljaj z roko in častnik je odšel.

V hodniku poslopja je De Ferry postal trenotek. Povelje je bilo zanj primerno, toda kratek čas, ki ga je imel na razpolago.

"Ah, kaj," začepetal je z nogo, da so zazvenele ostruge, "bo že šlo". In mirno ter stvarno je s poročil obema vojakoma potrebna povelja.

Prvi jutranji mrak je odkril trem jezdecem razvaline iz pradobe pogorja Gurugu, neskončno enakomernost skalnatih pobočij, na katerih je le tu ali tam rastle pest napol ovenelih travnatih bilk. De Ferry je svoja spremljevalca dobro opremil z vsem potrebnim in vsi trije so se pripravljali h kratkemu odmoru, kajti bili so že nekaj ur v sedlu. Častnik si je ogledoval okoličico z nekega višjega mesta z daljnogledom. Videl pa ni ničesar razen zelenih kraljev. Videli niso sploh še nobenega bitja in to jih je napolnilo s skrbjo, ker je bilo to znamenje, da so se Kabilii umaknili v gorovje na podlagi kaknega skupnega načrta, kar gotovo ni mirovno znamenje.

De Ferry je sedel na odeji, ki mu jo je položil Benito preko skale ter je hotel napraviti malo risbo. Naenkrat se je čul izza skalovja pok, kroglja je udarila v tla poleg častnika. Odkročili so drobci zemlje, iz gorovja se je čul odmev.

"Na konje!" zavpil je poročnik, ki je takoj spoznal, za kaj se gre.

Toda zopet je počilo na oni strani; petkrat, šestkrat. Sedaj kroglice niso zgrešile; Benito in tudi Juan sta se zgrudila z vsklikom na tla. Tudi De Ferry je začutil neko skelečo bolečino trenotek se je opotekal, zagrabil je v zrak, tu je občutil udarce svojega konja. Uprl se je v konja ter ga s težavo zasedel. Zvesta žival je odhitela sama od sebe proč. Se parkrat je počilo za njim, potem je bilo tiho. Samo topot konjevih kopit je odmeval od skalovja.

Krčevito se je držal De Ferry grive svojega konja, ki je drvil v puščino, sledeč le svojem instinktu. Neusmiljeno je peklo žareče sonce na skalovje. Kakor v sanjah so hitele dalje in bližnje slike mimo ranjenega jezdec dalje. Potem je občutil žejno. S težavo je potpal ob torbi pri sedlu, kjer je bila pritrjena cev z vodo in še težje jo je odvezal in privzdignil k ustom. Toda o groza — kroglja je cev prevrtila in dragocena snov se je zlija že prej na sovražna tla. Čutil je kako mu vedno bolj gineva zavest. Kakor megla se mu je vleglo na oči in kakor iz daljave je čul topot kopit svojega konja. Potem je bilo vse tiho.

Ko se je De Ferry zopet zavedel, ozrl se je začudeno okoli sebe. Glavo je imel vsa vročo in bolečo. Počasi se je dvignil; ležal je v šotoru. Okoli njega so bile razprostrte orientalske preproge in zaboji, na katerih je mehko ležal. Toda, kako je došel semkaj? In ko je o tem razmišljal, se je spomnil, kaj se je vse zgodilo. Videl je, kako je jezdit skozi kamnito, tiho puščino, dokler — dokler — — —

Previdno se je razgrnila odprtina v šotoru in v odprtini se je pojavil previdno rjavkasti obraz — deklice. Črni lasje so ji viseli razprostrti preko ramen, in komaj je zagledala častnika sedeti, ko je tudi že skočila notri brzih nog.

"Mirno, senor," je zašepetala, "Alah te hoče rešiti, toda ti moraš počivati." "Kako sem prišel semkaj?" vprašal je tiho De Ferry in se vlegel vbojgljivo v blazine.

"Jutri" zašepetala je v odgovor. "Ako Alah hoče, ti bom povedala."

Postavila je velik prsten vrč ob njegovem ležišču ter odhitela hito iz šotoru.

De Ferry pa je ležal v blazinah kot

v blaženih sanjah. Napol speč, napol bedeč. Skozi šotorovo steno je čul zunaj topot konj in rožljanje orožja. Začul je glasen, poveljujoč glas; kmalu mu je bil jasen ves položaj.

Med tem ko je ležal tu v brezdelju, vjetnik Mavrov, so se ti pripravljali, da napadejo Špance. Šinil mu je tok krvi v lice in po vsem telesu in vnovič se je skušal dvigniti. Toda brez moči je padel nazaj; a miru ni našel. Najdivjiji prizori so se mu pojavljali v možganih, stokal in valjal se je po blazinah ter mislil, kako bi našel rešitev iz svojega položaja.

Razburjenega, v velikih dušnih mukah, ga je našla drugo jutro Fatma, šejkova hči.

"Zakaj nisi storil tega, kar sem ti rekla, senor?" vprašala ga je očitanje.

"Zakaj?" odgovoril je De Ferry z razburjenim glasom. "Ker sem tukaj jettnik brez moči, ter moram poslušati, kako si pripravljajo vaši vojskači orožje za boj proti nam."

"Ali moreš spremeniti, ako je taka volja Alaha? In ali so mogoče, prenehali naši ljudje ropotati, ko si se ti razburjal?" besedila je dekle naivno dalje s popolnoma resnim obrazom.

"Ne to," odgovoril je De Ferry tišje. "Ali pa morem mirno ležati, kadar so moji bratje v nevarnosti? Razumem li, dekle, kako krvavi vojakovo srce, kadar je pohabljeni njegova roka ter mora le iz dalje poslušati bojni hrup?"

Tiho je zrla Fatma v nemirno lice častnika, v katerem se je zrcalilo vse razburjenje.

"Mogoče bi bila ravno taka, kot si ti, ako bi bila možki," rekla je potem; "toda Alah me je naredil za žensko; in jaz ne ljubim vojne. Ljubim le sveže studence pušave, kjer cveto rajске cvetlice in lepe mehke preproge, ki mi jih daruje oče. In —"

Utihnila je in se ozrla na vhod v šotor, ki ga je majal lahek veter.

De Ferry jo je poslušal smehljaje. Vsa nevolja mu je izginila pri tem pogovoru. Prijel za rjavo roko deklice in vprašal mehko:

"In kaj ljubi še Fatma?"

Lahka rdečica je švignila preko zametne rjavkaste kože. Počasi je odtegnila De Ferryju roko, vstala in šla ven. Pri vohodu je obstala in se ozrla. "Ostani," prosil je mladi častnik smehljaje ter iztegnil roko, da bi jo privabil nazaj.

"Pridem zopet," zašepetala je deklica in De Ferry je ostal sam.

Vsa nevolja ga je minula in lotilo se ga je nekako dušno zadovoljstvo. Stel je ure, dokler ni mogel zopet videti deklice. Slika domovine je obledela pred prijazno cveto pušave. In še v sanjah je videl klečati lepo postavljeno deklico ob svojem ležišču, kako je hladila njegovo vroče čelo. Nežno je prijel za roko; tu se je zbudil in poleg njega je sedela Fatma, ki je čakala, kdaj se zbudil. Poleg nje pa je stala na tleh plitva posoda z medom in sirom ter vrč mleka.

"O Solejka, boginja luči je bdela ob mojem ležišču," pozdravil je bolnik deklet ter jo toplo pogledal.

"Ne primerjaj ljud iz bogovi, senor," je odvrnila, "ker Alah kaj takega zametni svojim otrokom. In jaz hočem, da bi ti bil naklonjen še mnogo let."

"Brez tebe bi bila Alahova dobrota le nepopolna," šepetal je De Ferry s strastnim, trepetajočim glasom. Prijel jo je za roko ter adaljeval: "Pojdi z menoj v moje domovino in bodi Fatma moja žena. Tudi tvoji pradedje so stanovali v naši deželi in še sedaj stoji tam mnogo gradov in templjev starih Mavrov. Tudi pri nas so oranžni in datljevji gozdovi... Hočeš li?"

S povešenimi očmi je poslušala vabljive besede; lice se je zrcalilo srce kot malemu igrajočemu se otroku. Toda videl se ji je dvom v duši.

"In koliko žena ima tvoj harem, senor?" vprašala je strahoma.

"Nimam nobenega harema in tudi ne žena. Imam samo eno ljubljeno in to si ti, Fatma," šepetal je De Ferry in globoko pogledal v temne oči.

"Jaz sama?"

"Da ti, in če hočeš tudi moja edino ljubljena žena."

"Sama tvoja žena? In da bi bila sama tvoja? Ali ima tvoja duša dovolj užitka v moji? burno ga je objela in skrila je obraz v blazine. Solze sreče so ji polzele iz oči.

Polagoma se je umirila. Nenadoma se je nato dvignila kvišku ter poslušala, kaj se godi zunaj.

"Tamkaj nekdo gre," je šepetala, "moram oditi."

Brzih nog je odhitela venkaj.

De Ferry se je zgrudil nazaj v blazine in zaprl oči, da bi lažje obdržal njeno sliko v spominu.

Bilo je že pozno v noči, ko je prišla zopet Fatma v šotor ter ga zbudila.

"Pojdi," rekla je, "zunaj čakajo konji."

Prijela ga je za roke, pomagala mu, da se je dvignil kvišku ter ga vedla počasi ven iz šotoru. Bila je zunaj bajna noč, kakršne so samo v puščavi, s svojimi magičnimi bleški zvezd. Tiho in polagoma sta korakala ob vrsti šotorov, pri čemur se je Ferry oprl na deklet. Sempatje se je pokazal izpod šotoru kak pes, a pomirila ga je Fatma. Dalje zadaj so meketale ovce in mukalo govedo. Pri nekem kamnitem studencu sta bila privezana ob datljevo drevo dva konja. De Ferry se je ravnokar trudil splezati na konja, ko se je začulo iz tabora ostro povelje. Takoj je vse oživel.

"Kaj je?" vprašal je De Ferry prestrašen. Fatma je obledela ter se tesno postavila predenj. Vse na okoli so dirjali Mavri. Crede živine so pognali v puščavo, ko je že tudi v gnječo za-

grmela salva pušk, in začulo se je, kako so kroglice brnele skozi listje palm.

Šejk je zajezdil belca in navduševal svoje. Tu je zagledal ob vodnjaku tesno objeta svojo hčer in španskega jettnika. V par skokih je bil pri njuju.

"Moja hči, veselje moje starosti, pri našem sovražniku?" Zalostno je izpregovoril stari šejk te besede. Tu so se oglasili zopet strelci pušk, začul se je bolesten vzklik. V trenutku je izpremenil stari šejk glas.

"Izdajalec," je siknil, "tu imej plačilo za izdajalstvo." Besen je potegnil dolgi nož izza pasu. Fatma je skočila kričaje nasproti: "Oče, oče!"

"Nazaj," zagrmel je šejk ter se je pripravil k zopetnemu sunku. Bliskoma se je vrgla Fatma na prsi Španca — bodelo se je globoko zadržlo v njeno telo. Istocasno so zopet začele na novo pokati puške. Brez glasu se je zgrudil De Ferry, zadet od krogelje, poleg deklice na tla. V zapuščenim taboru pa so korakali španski strelci med zvoki vesele godbe.

Šejk je zajezdil belca in navduševal svoje. Tu je zagledal ob vodnjaku tesno objeta svojo hčer in španskega jettnika. V par skokih je bil pri njuju.

"Moja hči, veselje moje starosti, pri našem sovražniku?" Zalostno je izpregovoril stari šejk te besede. Tu so se oglasili zopet strelci pušk, začul se je bolesten vzklik. V trenutku je izpremenil stari šejk glas.

"Izdajalec," je siknil, "tu imej plačilo za izdajalstvo." Besen je potegnil dolgi nož izza pasu. Fatma je skočila kričaje nasproti: "Oče, oče!"

"Nazaj," zagrmel je šejk ter se je pripravil k zopetnemu sunku. Bliskoma se je vrgla Fatma na prsi Španca — bodelo se je globoko zadržlo v njeno telo. Istocasno so zopet začele na novo pokati puške. Brez glasu se je zgrudil De Ferry, zadet od krogelje, poleg deklice na tla. V zapuščenim taboru pa so korakali španski strelci med zvoki vesele godbe.

ZA KRATEK ČAS.

Nominalno in efektivno.

Jože: "Teh dveh besed ne razumem." Janez: "To je čisto lahko razumeti! Glej, če jaz tebi rečem: ti osel, je to nominalno, da si pa res osel, to je efektivno!"

Pri skušnji.

Profesor socialne vede: "Ali mi veste imenovati kak kraj, kjer se vsa socialna nasprotja zedinijo?" Dijak: "Zastavljalnica!"

Dobra žena.

"Moj sosed mora pa res dobro ženo imeti, še čevlje mu menda sezuva, kakor pravijo!" "Ja, pa samo takrat, če misli iti v oštarijo!"

Previdno.

"Vrbičev Janez mi je dejal, da sem prekajena opica!" "In kaj si mu pa ti rekla?" "Nič — jo je bil pravi čas, odkuril!"

Je res.

Gost: "Oprostite, jaz ne morem plačati, sem možno doma pozabil." Oštr: "Pojdite no, to je prazen izgovor!"

Škodoželjno.

Gost, kateremu je bila suknja ukradena: "Kdaj pa je šel ta človek v vas, ki je tam-le pri mizi sedel?" Natak: "Ravno takrat, ko ste vi v bukvi pisali pritožbo zaradi slabe postrežbe!"

Dvomisljivec.

Jettniški duhovnik hudodelec: "Ko bote teh deset let predsedili, bote šli spet med ljudi in bote dobili veselje do dela!" Jettnik: "Sem prav radoveden, gospod oca!"

Pri izpraševanju.

Župnik: "No, Martine, ali veste povedati, kaj je zakon?" Mož (Ribničan): "Vajo kaj, g'spued, tu je rav'niko an fueglövz. T'k'lj je nuotri, sili vnen in kdor je zueznaj, b' biu rad nuoti!"

Dva učitelja.

Pruski kralj Friderik Veliki je znal dobro na flavto piskati. Njegov učitelj mu predstavi nekoč enega svojih učencev, ki je še bolj znal in zato reče kralj svojemu nekdanjemu učitelju: "Kako je to, da ste tega bolj navadili, kakor mene?" — "Veličanstvo," odgovori učitelj, "ne zamerite, da je tako, kajti ta je imel razen mene še enega učitelja!" — "In kdo je bil ta?" vpraša kralj. — "Španišor" (palica), odvrne učitelj.

Znamenje ob potu.

Tukaj leži skupno pokopana avtomobilist (autler) in zrakoplovec. Autler je na kvišku zletel, zrakoplovec pa navzdol."

Kako je Zgagcev Luka hodil želodca pokušat.

Pred več leti je imel Zgagcev Luka dva sveža svinjska "želodca". Da se posušita in vtrdita, jih nese k bližnjemu kmetu s prošnjo, da kmet z njegovimi vred še dva Lukova posuši in vredi. Kmet hitro vliši Lukovo prošnjo in sprejme želodca. Ni trajalo dolgo časa, že pride Luka h kmetu ter ga vpraša — oziroma prosi: "A sa že suhi 'želodci'? Dej mi pa od tajh n-ma pakust, se morejo hlih tač bit kat moje dva, zatu ka se vkop suše." Kmet pa že od zdavnaj pozna Luka Skopuha in si misli: "Ej, Luka, Ti ne boš moja želodca pokušal, ampak le svojga." Pa gre in skrivoma odreže od Lukovega "želodca" prav velik kos ter ga nese pokušat. Kako je bil Luka vesel tega velikega kosa "želodca", se ne da popisati, ker je menil, da pokušat — kmetov, ne pa svoj želodec. Po dobrem odmoru prve pokušnje, pravi Luka kmetu "Hejntraj — tuj želodec je že dob, mislem de tud maje dva ne bosta falija, zatu ka s es tajm vkop

suše. Zdej pa buhlonaj — m- pa z Bugam!"

Ker se je prva pokušnja Luku tako imenitno obnesla, pričel je hoditi in ponavljati toliko časa te pokušnje pri dotičnem kmetu, dokler ni obeh svojih želodcev popolnoma pojedel. Nazadnje pa, ko je že Luka izračunal, da v preteku toliko časa morata že biti suha tudi njegova dva želodca, gre h kmetu s košem in pravi: "Zdaj sm — pa pršu jeskat tista dva maje 'želodca'; mislem, da že moreta bit dast suha." — Kmet pa lepo mirno reče: "Lub moj Luka, ti si toliko časa hodil pokušat 'želodca', da si oba do konca pojedel — ne pa mojih, kakor si ti slabo računal." Ta neprijetna novica je baje vobega Luka tako potrla, da je sklenil v prihodnje raje doma spraviti svinjske želodce, da mu ne bo več treba hoditi v tujo hišo jesti svojega pridečka. "Tud take šuole kaštajo," je dejal Luka in je godrnjaje odkuril proti domu.

Rojaki in rojakinje širom Amerike!

Pristopajte k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE

(The Holy Family Society)

štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."

"Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1916.

Predsednik.....George Stonich. Podpredsednik.....Stephen Kukar. Tajnik.....Jos. Klepec. Zapisnikar.....John Barbich. Blagajnik.....John Petric. Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

Nicholas J. Vranichar, John N. Pasdertz, Joseph Težak.

To društvo sprejema rojake in rojakinje iz vseh krajev od 16. do 55. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri podpisnem. Če mu ni mogoče osebno priti, naj mi piše za podrobnosti in navodila in pošlje \$1 (en dolar), ta vsota se potem vračuna za pristopnino, da mu pošljem zdravniški list, pravila in drugo. Če ni kandidat sprejet, razun lastne krivde, mu vrnem vplačani denar.

Pisma naslovite na:

JOS. KLEPEC, JOLIET, ILL.

Naznanilo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatske mu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

Novo mesnico in grocerijo

na yogalu Cora in Hutchins cest, kjer imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam.

Moje blago bo najboljšo, najčistejšo in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill

Rojakom priporočamo sledeče blago.

- Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za\$12.00
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za.....\$5.00
Raybar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za\$9.00
Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za.....\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za\$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za\$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za\$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po.....75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co. JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts....Both Telephones 26....JOLIET, ILLINOIS

NAPRODAJ HIŠA S 4. SOBAMI,

hlevom in enim akrom zemlje, in sicer leži eno miljo zapadno od Bush parka in eno miljo severno od Moen ave. kare. Več pove: Herman Rother, lastnik. Chi. tel. 1644-W. 594

Luka Pleše

HRVATSKO-SLOVENSKA GOSTILNA

kjer točim najokusnejše pivo, fina maha in importirana žganja in vina ter prodajem dišeče smodke.

Se vsem priporočam v obilen obisk!

FIRE INSURANCE.

Kadar zavarujete svoja poslopja zopet ogenj pojdite k

ANTONU SCHAGER

North Chicago Street

v novi hiši Joliet National Banke.

1014 North Chicago St., Joliet, Ill.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšo meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljšo sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati našo našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnečev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chi. Phone 376 N. W. 927.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL. Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1111

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.

